AVIVAT ACADEMIA

A Nyugat-magyarországi Egyetem lapja

2012 :: 3 :: május - június

fotó: entretenimento.r7.com

SZÉPSÉGKIRÁLYNŐ AZ AK HALLGATÓJA

A Nyugat-magyarországi Egyetem szívből gratulál Cserháti Tamarának (középen) a Miss World Hungary versenyen elért eredményéhez.

- Hogyan készült a szépségversenyre?

- Bár mindennapjaimban is nagy hangsúlyt fektetek az egészséges táplálkozásra és a rendszeres testmozgásra, de a verseny előtt még jobban odafigyeltem az étrendemre, az ápoltságomra, és rengeteget sportoltam. Az egy hétig tartó felkészítő táborban különböző háziversenyeken kellett megfelelnünk. Ilyenek voltak a Miss Charity, a Miss Sport, a Miss Talent, Miss Beauty Face. Ezekre a megméretésekre is célirányosan készültem. A Miss Charity kapcsán önkéntesként vettem részt a Szív Hangja Közhasznú Alapítvány munkájában. Az ott töltött időben meglátogathattam a Heim Pál Gyermekkórházban fekvő kisbetegeket. A látogatásomkor különböző ajándékokat vittem a kórházban ápolt, állandó megfigyelést igénylő gyerekek számára. A látogatás élménye és az ott tapasztaltak nagyban segítettek abban, hogy prezentációmat a zsűri is elismerően fogadta. A sportban az ügyességre, és az edzettségre volt nagy szükség, a Miss Talent-re pedig „Ízisszárnyas" hastáncot adtam elő. Legnagyobb örömömre a Miss Beauty Face címet a zsűri nekem szavazta meg.

- Mit jelent Önnek a szépség? A magabiztosságot miből meríti?

- Elcsépelt szavaknak tűnhet, de a harmónia és a kiegyensúlyozottság a legfontosabb. A szépség nemcsak a külsőségekre vonatkozik, leginkább az szép, aki belülről is szép, szerintem nagyon fontos, hogy egy embernek legyen kisugárzása.

- Mit gondol a világversenyről? A hátralévő idő elegendő lesz arra, hogy a legjobb formáját nyújtsa a versenyen?

- A világversenyre való felkészülési időm nagyon rövid, mindössze egy hónap. Bízom benne, hogy ez az idő elegendő lesz rá. A világverseny (a Miss World) Kínában, a belső-mongóliai Ordoszban lesz. A verseny menete szinte teljesen megegyezik a magyarországi szépségkirálynő választással. Ott is lesz egy felkészítő tábor, de már egy hónapos időtartamban, 2012. július 18. és augusztus 17. között, lesz benne miss talent, miss sport, miss bikini, stb. választás. A Miss World döntőjére augusztus 18-án kerül sor. Bízom benne, hogy a magyarországi versenyen megszerzett tapasztalataimat tudom majd ott hasznosítani, szeretném kihozni magamból a maximumot, célom, hogy minél előkelőbb helyen végezzek a nemzetközi mezőnyben.

- Mit tanácsol azoknak, akik tervezik, hogy szépségversenyre jelentkeznek?

- A szépségen, a fittségen kívül nagyon fontos, hogy a lélekben is rend legyen. Legyenek elégedettek magukkal, kiegyensúlyozottak és magabiztosak.

- Mik a jövőbeli tervei? Hogyan lehet a királynői teendőket összeegyeztetni a magánélettel, a hallgatói élettel?

- Jelen pillanatban még nem tudom pontosan, hogy milyen kötelezettségekkel jár ez a cím. Azt már tapasztalom, hogy a versenyt követően eléggé pörgősek lesznek a napjaim, rengeteg interjú, közszereplés vár rám. Bízom benne, hogy az idő elteltével ez csökkeni fog és visszatér életem az eredeti kerékvágásba. Számomra a tanulmányaim folytatása a legfontosabb, bízom benne, hogy a szépségkirálynői címből fakadó kötelezettségek nem mennek ennek a rovására. A magánéletemben minden rendben, családom és a párom is nagyon boldogok, büszkék rám és nagyon sokat segítenek, amiért köszönettel tartozom nekik.

Nagy Mónika
AK

TARTALOM

2 Szépségkirálynő az AK hallgatója
4 Tudósportrék: interjú Báger Gusztáv egyetemi tanárral
5 Képzés és gyakorlat - nemzetközi konferencia
6 Mi dolgunk az esőerdőkkel?
7 Andragógus hallgatók „rács mögött"
8 Gasztrocsata az Öreg-bakonyban
8 Karrier nap az Apáczain
9 „Az egészség, érték 2012."
10 Botanika és kubai életérzés
11 Nokia-projekt 2012.
12 Kazinczy Emlékérmet kapott
12 Nemzedékek nevelői
13 Sigmund Freud nyomában
13 Erasmus együttműködés
13 Egyetem a Volt-on
14 Böjte Csaba erdélyi gyermekotthonaiba látogattak a tehetséges hallgatók
15 Egy soproni közgázos hallgató nemzetközi sikere
16 Élményekkel teli kőszegfalvi tanulmányi út
16 „Város"
17 Irodalmi kávéház
17 Alkalmazott tudományi konferencia a TTK-n
18 140 éves az Építéstani Intézet
18 Madarak és Fák Napja
19 I. Károly aranyforintja
19 Szögbeverés az AMI-ban
20 Az Aranykapu jubileuma
20 Állásbörze Sopronban
21 Osztrák könyvtárak: összekötni, ami összetartozik
21 Idősotthonokban, betegágyak mellett a SEK hallgatói
22 AMI-s sikerek
22 TeSzedd 2012.
22 Csodálatos Növények napja
23 XIII. Földmérő Találkozó Erdélyben
23 Oktatók a Nankingi Erdészeti Egyetemen
23 Diplomabélyegen a népmesék
24 Magyarország ritka fa- és cserjefajainak atlasza
24 Landscape Autorship 2012
24 Dobogós helyek az OFKD-n
25 Fertő-tó: Harmóniában a természettel
26 A Műegyetem soproni diákja a háború éveiben
28 Nagycenki Világörökség Díjugrató Verseny
28 Újra lehet jelentkezni a Békefi Antal Szakkollégiumba
29 Néhány adalék a magyar bortörténet ismeretlen időszakaihoz
30 Látogatás a Babes-Bolyai Egyetem
30 Nemzetközi Tájszeminárium Nagycenken
31 Májusi terepgyakorlat a GEO-n
31 Újabb racketlon aranyak
31 Gyermeknap a lovasképzési központban
32 AMI-s siker

Vivat Academia
A Nyugat-magyarországi Egyetem lapja

Apáczai Csere János Kar - Győr,
Benedek Elek Pedagógiai Kar - Sopron,
Erdőmérnöki Kar - Sopron,
Faipari Mérnöki Kar - Sopron,
Geoinformatikai Kar - Székesfehérvár,
Közgazdaságtudományi Kar - Sopron,
Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Kar - Mosonmagyaróvár
Savaria Egyetemi Központ - Szombathely

X. évfolyam, 3. szám
2012. május -június

Főszerkesztő: Hargitai Gábor, hargitaig@nyme.hu
Olvasószerkesztő: Tóth András, tothandras@nyme.hu
A szerkesztőbizottság:
Balázsik Valéria, bv@geo.info.hu (GEO)
Dr. Borbély József, jborbely@ktk.nyme.hu (KTK)
Csiha Tünde Noémi (Kommunikációs Iroda)
Kleinhappel Miklós (SEK)
Dr. Molnár László marmolnar@fmk.nyme.hu (FMK)
Nagy Mónika nagymonika@atif.hu (AK)
S. Takács Judit takacs.judit@bpk.nyme.hu (BPK)
Tóth Mariann mtoth@nyme.hu
Dr. Vig Péter pvig@emk.nyme.hu (EMK)
Dr. Vincze Judit vinczej@mtk.nyme.hu (MÉK)
Dr. Trojan Szabolcs trojansz@mtk.nyme.hu (MÉK)

A szerkesztőség címe: 9400, Sopron, Bajcsy-Zsilinszky út 4.
Tel.: 99/518-683; 518-365
e-mail: vivatacademia@nyme.hu

Kiadja: Nyugat-magyarországi Egyetem
9400, Sopron, Bajcsy-Zsilinszky út 4.
Felelős kiadó: Prof. Dr. Faragó Sándor rektor

Címlapfotó: Petyus András
Design: Szarka Judit Gabriella és Szarka Zsófia Adrienn
Nyomás: Lővér-Print Nyomdaipari Kft., Sopron
Felelős vezető: Priszinger Imre ügyvezető
ISSN 1589-8091
Példányszám: 550 db
Terjeszti a Nyugat-magyarországi Egyetem
Az online kiadás internetcíme: http://vivatacademia.nyme.hu

TUDÓSPORTRÉK: BÁGER GUSZTÁV EGYETEMI TANÁR

Sopronban a Közgazdaságtudományi Karon néhányszor futólag már köszöntöttük egymást, amolyan félig–ismerősként. Tudtam róla, hogy a Széchenyi István Doktori Iskola oktatója, témavezető professzora. A közelmúltban Budapesten az Írószövetségben találkoztunk össze és hosszasan beszélgettünk. Nagy örömömre az akkor frissen megjelent verseskötetét - Előadás - dedikálta nekem. Ekkor határoztam el, hogy szélesebb egyetemi közösségnek is meg kell ismernie a kitűnő reneszánsz tudóst.

Az Állami Számvevőszék épületében, a munkahelyén beszélgettünk. A kapuban rendőr, biztonsági átvilágítás, adatok följegyzése, mágneskártyás beléptető – ahogy egy komoly intézményben illik. Kedvesen, mosolygósan fogad, energikus, vidám. Mi lenne más az első kérdésem, mint az ember életét meghatározó motívumok sora: Hogy telt a gyerekkora?

(Ekkor valami belső csillogás tükröződik szemében, ahogy visszapergeti az eltűnt időt és bársonyosan ellágyult hangon mesélni kezd.)

- Csörötnek – ott születtem, ott nevelkedtem. Varázslatos vidék, a Rába folyik keresztül a közel hétszáz éves településen. A környék meghatározó helye. A magyar ajkú, római katolikus falut mindig szorgalmas emberek népesítették be. A Rába- völgyének, háromnyelvű - a környező falvak szlovének, svábok, magyarok – népe egyetértésben élt.

A gyerekkorom? – kérdezi egy kicsit elmerengve – édesapámról alig van emlékem. A Don-kanyarban maradt. 1943 telén nagybeteg voltam és a posta hozott egy cigarettás dobozt. Csokoládé volt benne. Apám küldte a frontról. Megmaradt bajtársai beszélték el, hogy akna szakította le a lábát. Megfagyott a mínusz negyvenkét fokos hidegben… Édesanyám egy életen át várta, hiába jött az értesítés az eltűnéséről. Hadiözvegy gyereke, hadiárva voltam. Gazdálkodó családunk a jobb módúak közé tartozott. /Később ez a „kulák", erősen dehonesztáló megbélyegzést jelentette./ Az iskolában az irodalom, vagy inkább úgy mondom: a versírás mindig izgatott. Kedves tanáraimra emlékszem nagy szeretettel Gombás Imre tanító úrra, aki '56-ban a Nemzeti Bizottság elnöke lett, és Verő Elemér igazgató úrra, aki saját otthoni zongoráján tanított, fölismerve ebbéli tehetségemet. Jószerivel nagyanyám nevelt, édesanyám Szentgotthárdra járt a dohánygyárba dolgozni. Szivarokat készítettek. Hazajövet pedig a családi gazdaságba segített be. Később a rendőrségre került mosónőnek, szakácsnőnek. Koholt vádak alapján letartóztatták. Könnyen ment ez a Rákosi-korszakban. Bűne volt az is, hogy apám a szovjetek elleni harcban esett el. Zaklatott gyermekkorom volt. Amint mondtam, a vers izgatott, gimnáziumban szerettem volna továbbtanulni, költőnek készültem. Nagyanyám irányító szavára: „Kenyeret csak a technikum ad, ha elvégzed!" Szombathelyre, a közgazdasági technikumba kerültem. Itt Kőszegfalvy Magda tanárnő/Ady-rajongó, becenevén: Léda/ és Káldi János szombathelyi költő, Simon István, Nagy László és Juhász Ferenc példái adtak remény-fogódzót a lírához. Kollégista lettem, nyaranta hazajárva keményen fogva a munkát arattam, kaszáltam, markot szedtem, polyvás és törekes voltam a cséplőgépnél. Zenei érdeklődésem is kinyílt, tehetségesnek tartottak és Németh Mária zenetanárnőnél hegedülni tanultam. A szombathelyi évek hozadéka volt, hogy zeneiskolába is járhattam. Otthon megesett, hogy a cigánygyerekekkel együtt játszottunk. Ma is szívesen zenélek.

- 1956? - kérdezem csak úgy közbevetőleg.

- Azon az őszön megbetegedtem, agyhártyagyulladást kaptam, és hazamentem Csörötnekre. Rémhírek keringtek, leverték a forradalmat. Féltek az emberek az oroszoktól. Anyámban is szörnyű emlékek éltek az ávóról, a meghurcolásáról. Három kilométer tőlünk a határ, sokan összecsomagoltak és átmentek. A fél falu elment. Kis idő elteltével aztán zömmel visszajöttek. Édesanyámnak azt mondtam: ne menjünk, én maradni szeretnék. Lehet, hogy ez egyfajta belső indíttatású hazaszeretet- vállalásom volt. Jóval később tudtam meg mit is jelent a családnevem: Báger. A név ó-perzsa, bátor harcost jelent. Eleink az Őrségbe jövet, mint a székelyek őrzők voltak. Ez is gyepűvidéki nép, nyelvi artikulációjában is hasonló a székelyekéhez. A versíráshoz sohasem maradtam hűtlen, afféle fagyott rózsaként őriztem a költeményeket.

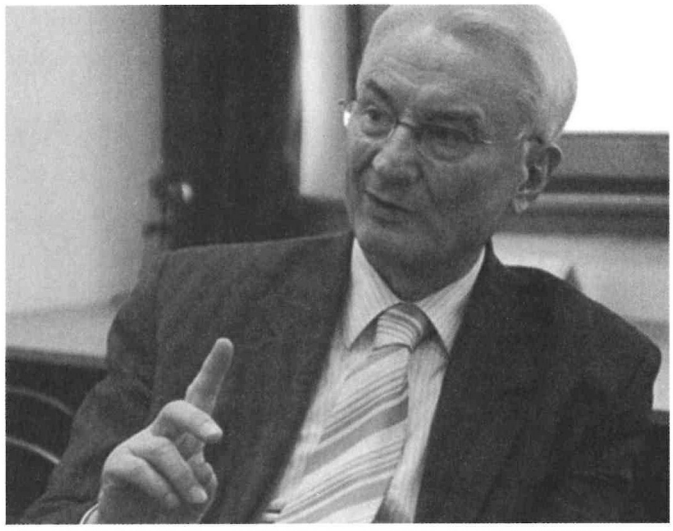

Prof. Dr. Báger Gusztáv

Érettségi után a közgazdasági egyetemre sikerült a felvételim és ott a kötelező orosz mellett az angolt választottam. Ez nem volt akkor annyira divatos választás. Egyetemi éveim alatt különösen a gazdaságkutatás érdekelt, később egyetemi oktatóként is, majd az Országos Tervhivatalban is kutatóként. Hittem a tudomány gyakorlati alkalmazásának lehetőségeiben. Kiváló közgazdászoktól tanultam a rendszerszemléletű közgazdasági modellgondolkodást. A társadalmi-gazdasági tervezés komplexicitása a modern államok sajátossága, ami természetesen nem nélkülözheti a tudományos megalapozottságot. Féléves ENSZ-ösztöndíjat kaptam 1967-ben, ez köszönhető volt az angol nyelv választásának is. Ebből négy hónapot a Cambridge-i Egyetemen, kettőt pedig az Oslói Egyetemen töltöttem. Sokat tanultam, nemcsak az angol nyelvből, hanem a tanár–diák viszony szemléletről is. Nemzetközi tudományos életem következő állomását - immár ifjú feleségemmel - Genfben, az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának titkárságán ENSZ-tisztviselőként éltem, éltük meg. Ez a hat esztendő a családgyarapítást is hozta számunkra. Egy kicsit szülőföldem már említett többnemzetiségű léte segítette világszemléletemben a kelet-nyugati viszonyokra történő jobb rálátást, a nyitottságot, a világ dolgaiban való eligazodást.

- És a költészet….

- Az irodalommal, az irodalmárokkal közgazdászként is volt egy lazább kapcsolatom.

- Talán igaz lehet a latin mondás: orator fit, poeta nascitur – vetem közbe.

- Lehet benne valami, az idő múlásával jött a piacgazdaság. Számos szakmai területen, úgy az oktatásban, mint a pénzügyi-gazdasági területen tudtam kamatoztatni tudásom, ismereteim, kapcsolataim. Volt csendes időszak az életemben, amikor a versírással foglalkoztam, foglalkozhattam, ez volt az emigráció a költészetbe.

Sorra venni sem könnyű a gazdag életutat: tudományos főosztályvezető, ENSZ-szakértő, több pénzügyi intézményben volt igazgatósági tag, az Állami Számvevőszék Fejlesztési és Módszertani Intézetének főigazgatója, tudományos tanácsadó. Számos magyar és idegen nyelvű szakkönyv szerzője, szerzőtársa. Elismerései között rangos helye van a szakmai Hagelmayer- díjnak (2008.) Ezt hetvenedik születésnapján kapta meg a laudáló Globális lendkerék című kötettel együtt. A Magyar Köztársaság Érdemkereszt Középkeresztjét 2007-ben, a Bertha Bulcsú–emlékdíjat 2008-ban kapta meg. Eddig tizenhárom magyar és négy idegen nyelvű kötete jelent meg. Nem mellesleg idén márciusban kapta meg kiemelkedő irodalmi munkásságáért a József Attila-díjat.

Felesége és két lánya közgazdász, fia építészmérnök. Most várja negyedik unokáját. Kitűnően hegedül. Beszélgetésünk időpontját hosszasan tudtam megszervezni, nehezen tudtam elérni Báger professzort. Hamburgban volt az egyetemen egy több napos nemzetközi konferencián. Itt az előadások általában húsz percesek. A magyar professzort kiemelt főelőadónak kérték föl. Egyórás előadásána a nemzetközi pénzügyekről szólt.

Tartalmas életet él, oktat, tanácsadó, konferenciákra utazik. Hiszen még csak hetvennégy éves!

A beszélgetés végén álljon itt a költőtárshoz írt (nekem is kedves) vers a fent említett kötetből („Előadás" 2010.)

Bérczessy Lajos

Báger Gusztáv:

Merülés

Kalász Mártonnak
összes verse megjelenése alkalmából

Ahogy böngészni kezdjük a betűket, a papír átizzik,
a szöveg és az agy közt utak létesülnek,
vezetékek, csatornák, elágazások,
épül a befogadás háza, lesz ajtaja,
verandája, kertje, lesz hozzá kulcs,
egy ablak, honnét minden másnak látszik.

A szöveg egy test, az olvasó telíti árammal,
a kíváncsiság, a felfedezés tölti fel,
a fej birtokba veszi az üzenetet,
a lélek kibontja történést,
a befogadás házában a kövek is beszélni
kezdenek, akár a testben a sejtek.

Mikor a könyv kinyílik, vele olvasója is,
mintha az értelem élével
a lapok húsába vágna az elme,
a betűk mögött ott a lényeg, a gondolat,
ami felemeli a lesüllyedt atmoszférát,
mielőtt végleg elenyészne.

KÉPZÉS ÉS GYAKORLAT NEMZETKÖZI KONFERENCIA

Első alkalommal adott otthont Sopron a Képzés és Gyakorlat elnevezésű nemzetközi konferenciának. A Benedek Elek Pedagógiai Karon április 12-én megrendezett tudományos eszmecserén közel száz, a nevelés területén alkotó és dolgozó oktató, kutató vett részt.

A Képzés és Gyakorlat folyóirat 2003-ban indult útjára Kaposváron. 2010-től pedig a Nyugat-magyarországi Egyetem Benedek Elek Pedagógiai Kara és a Kaposvári Egyetem Pedagógiai Kara már közös kiadásban jelenteti meg az egyre szélesebb körben ismert periodikát. A folyóirat köré szervezett nemzetközi tudományos konferenciát április 12-én hatodik alkalommal rendezték meg, ezúttal Sopronban, a Benedek Elek Pedagógiai Karon. A konferencia témái mindig követik a legújabb oktatási-nevelési trendeket, a kutatói és oktatói igényeket. Ebben az évben a konferencia címe „Humántudományi kutatások a pedagógusképzés szolgálatában – Generációk találkozása" is azt sugallta, hogy csakis a múlt tanulságait figyelembe véve, a jelen eredményeit felhasználva szolgálhatjuk a neveléstudomány jövőjét.

A tudományos eszmecsere a konferencia elnökségének köszöntőjével vette kezdetét. Dr. Varga László dékánhelyettes, a konferencia elnöke, Prof. Dr. Takáts Péter rektorhelyettes, Dr. Katona György dékán, Dr. Kovács Zoltán dékán és Hajdicsné dr. Varga Katalin, a Képzés és Gyakorlat folyóirat főszerkesztője köszöntötte a megjelenteket, akiket ezt követően a Lewinszky Anna Gyakorló Óvoda kisóvodásai örvendeztettek meg rövid műsorukkal.

A konferencia első részében hat plenáris előadás hangzott el. Elsőként Prof. Dr. Mátrai Zsuzsa a Mentális környezetszennyezés – a közszolgálat piacosítása címmel, majd Prof. Dr. Johann Pehofer Humántudományi kutatások a tanárképzés szolgálatában vagy tanárképzés a humanizmus szolgálatában? címmel tartotta meg előadását.

Prof. Dr. Bábosik István a szociális életképesség iskolában való megalapozásáról értekezett, míg Dr. Gáspár Mihály az új tanárképzési rendszer elképzeléseit ismertette Kérdőjelek és lehetséges szakmai válaszok az új tanárképzési rendszerben című előadásában.

Dr. Sallai Éva előadásában az interakciók minőségének szerepét emelte ki a pedagógiai munkában, Kocsis Rozi pedig a gyermek és ifjúsági színház jelentőségéről, új lehetőségeiről szólt, bemutatva a Gyermek és Ifjúsági Színházi Központot is.

Az ebédszünetet követően tíz szekcióban zajlott tovább a szakmai munka, ahol az oktatók és PhD-hallgatók osztották meg legújabb kutatásaik eredményeiket a nevelés területén dolgozó kollégáikkal.

S.T.J.

A konferencián közel száz szakember vett részt

MI DOLGUNK AZ ESŐERDŐKKEL?

2012. április 24-én a Föld Napjához kapcsolódóan a győri Reflex Környezetvédő Egyesület és a Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Kar műhelykonferenciát tartott a klímaigazságosságról az Amazonas menti őslakosok képviselőinek részvételével.

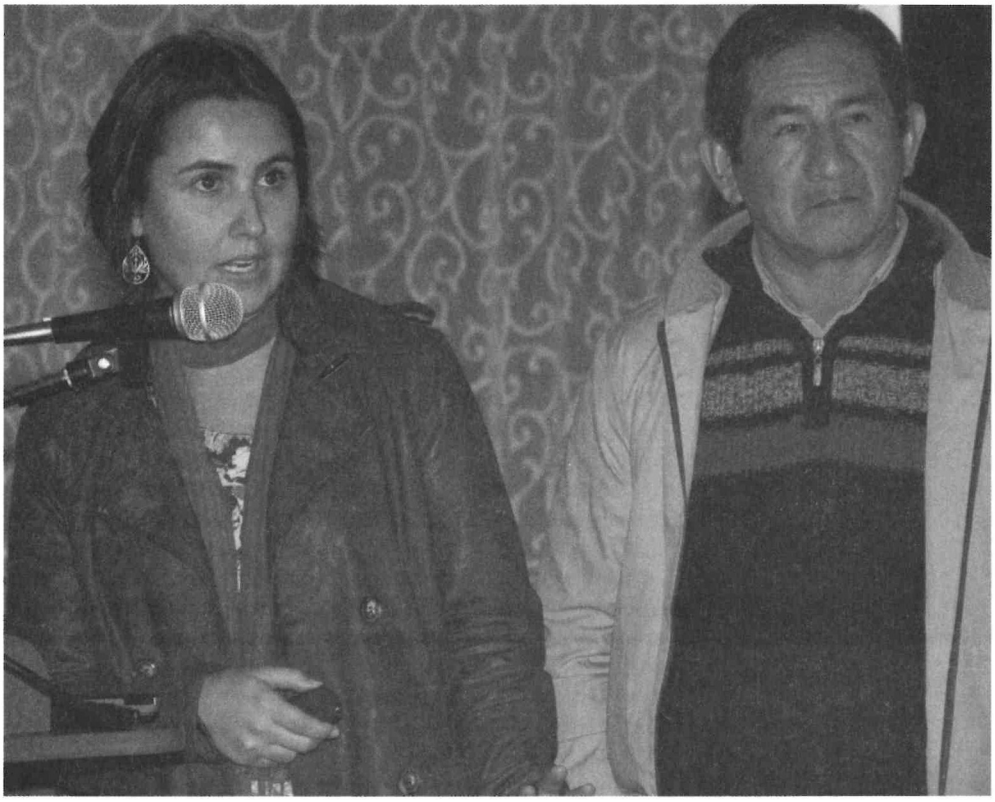

A szemléletformálást sürgető szavak hangzottak el Camilla Sobral Barra és Maximiliano Correa Menezes előadásában (Fotó: Nagy Mónika)

Dr. Cseh Sándor dékán úrnak a klímaváltozásról szóló éghajlattani előadása után Lajtmann Csaba, a Magyarországi Éghajlatvédelmi Szövetség vezetője mutatta be a klímaigazságosság kérdéskörét és az azzal foglalkozó programot. Majd előadás következett Kuba esetének tanulságait elemezve - a '90-es évek olajhiánya miatt az ország kényszerűen fordult fenntartható megoldásokhoz a közlekedésben, energia- és élelmiszer-előállításban. Vendégeink – Camila Sobral Barra (ISA Társadalom és Környezettudományi Intézet) és Maximiliano Correa Menezes (FOIRN – Rio Negro-i Bennszülött Szervezetek Szövetsége) – az Osztrák Klímaszövetség által szervezett közép-európai körútjuk egyik állomásaként tartottak előadást az őslakosok életéről, természeti és kulturális örökségük, hagyományos életmódjuk megőrzéséért vívott küzdelmeikről, és az őket fenyegető veszélyekről. A fő üzenet természetesen a Földünket fenyegető klímaváltozás elleni közös fellépés volt.

Az előadás-sorozat célcsoportja a környezeti problémák iránt érzékeny, világunk megőrzéséért és fenntarthatóságáért tenni is szándékozó fiatalok voltak, természetesen tágabb körben pedig minden vásárló, aki felelős választásával segíthet megvédeni az esőerdőket és népeit. Munkatársaink és hallgatóink – a szorgalmi időszak végi leterheltségük ellenére is – szép számmal érkeztek a konferenciára, a díszteremben többeknek már csak állóhely maradt.

Meggyőződésem, hogy lehet lokálisan cselekedni a környezetvédelemért. Mindenki kerülhet vásárlóként választási helyzetbe, és talán nemcsak az ár alapján dönt egy távoli tömegtermék (marhahús, csirkehús, cukor, szóján nevelt vagy szójával dúsított termékek, trópusi fából készült bútor) vagy egy helyi munkahelyeket is támogató minőségi hazai termék között. Tudjuk, fontos támogatnunk a hazai gazdaságot, törekednünk kell arra, hogy olyan árukat vásároljunk, amelyek minél közelebbről, kevesebb szállításhoz kapcsolódó környezetterheléssel jutnak el hozzánk. Ezen érveket támogatandó, most hallhattuk azt is, mindezen érvek a latin-amerikai közösségek érdekeivel is egybeesnek. A mezőgazdasági tömegtermelés hasznából ők nem részesednek, viszont a zömmel európai exportra termelő mezőgazdasági nagyüzemek erdőterületeik és kertjeik rovására terjeszkednek, vegyszereikkel szennyezik a környezetet. Hagyományos életformájukat és élelmiszer-önrendelkezésüket súlyosan veszélyeztetik. Tehát a brazil vidéknek is az az érdeke, hogy mi magyar terméket fogyasszunk. (A mindebben ellenérdekelt nagyvállalati részvényesek nem vettek részt a konferencián.) Vendégeink előadásából is világosan kitűnt, mennyire összefügg a természet és az ember, és ugyanígy a környezeti, társadalmi, kulturális és gazdasági válságjelenségek.

Meg kell értenünk és értetnünk, hogy valóban megszólaltak a vészharangok. Az esőerdők rohamosan fogynak. Ezek a fantasztikus erdők rengeteg szén-dioxidot tárolnak megkötve, és bennük él az ismert növény- és állatfajok fele. A vészharangot pedig nálunk is többször megkongatták, mint most vendégeink is, kérve, hogy megértve problémáikat, ne támogassuk a közös jövőnket fenyegető erdőirtó és környezetkárosító üzletágakat. Az esőerdők fogyásával mi is veszítünk.

Az a feladatunk, hogy tudatosabban vásároljunk, fogyasszunk. Szemléletünknek változnia kell, tudatában kell lennünk annak, hogy fogyasztásunk hatással lehet saját életünkön kívül távoli tájak népeire is. A konferencia zárásaként Menezes úr tukánó anyanyelvén szép szavakkal búcsúzott a résztvevőktől. Elmondta, hogy bár nem értjük egymás nyelvét, ilyen találkozók alkalmával megismerhetjük egymást és átérezhetjük, hogy gondjaink és a jövőnk közös.

Dr. Halbritter András Albert
kutató
NYME-AK

ANDRAGÓGUS HALLGATÓK „RÁCS MÖGÖTT"

Miért jó andragógiát tanulni Győrben? Erre a kérdésre többféle válasz lehetséges, de mindenképpen érdemes megemlíteni, hogy a szak összetettsége miatt mindenre rá lehet fogni: „ez hozzátartozik a szakterületünkhöz". Ráadásul nem is tévedünk vele nagyot.

A klasszikus tanulmányi kirándulások ideje lejárt, mire a negyedik szemeszter végére ért évfolyamunk. Voltunk már levéltárban, múzeumban, felnőttek középiskolájában, a művelődés mindenki számára elérhető területein, színterein, hála Lanczendorfer tanárnőnek, aki szívügyének tekinti, hogy minél sokrétűbb tapasztalatokat szerezzünk, s akinek segítségével ezúttal azonban egy merészebb lépésre szánhattuk el magunkat.

Egyik oldalról börtönbe kerülni igen egyszerű. Csak mi nem arról az oldalról akartunk bekerülni, ezért okozott némi fejtörést a kivitelezése. Hosszas tervezés- szervezés-egyeztetés előzte meg, jó pár levélváltás szükségeltetett hozzá, míg végül egy áprilisi délelőttön bebocsátást nyertünk a szigorú falak közé.

Pontos listát kellett küldenünk a győri büntetés-végrehajtási intézetbe a látogatók listájáról, aztán megérkezvén minden úgy ment, mint a filmekben: egyesével személyi igazolvány ellenőrzés, szonda (természetesen besípoltam, sose fújtam még szondát, kicsit erősebben kellett volna, a felügyelő hölgy nyugodt kérdésére, miszerint fogyasztottam-e alkoholt, kétségbeesett nem volt a válaszom), táskaellenőrzés, detektoros kapun való átsétálás (veszett sípolás közepette). Közel húsz percbe telt, mire harmincfős csapatunk minden tagja helyet foglalhatott első állomásunkon, az oktatóteremben, melynek ablaka a fogvatartottak udvarára nyílt, ahol éppen sétán voltak kint. Gyorsan felhívták figyelmünket, hogy nem szabad kinézni rájuk, mert személyiségi jogokat sért. Mihály Attila börtönparancsnok üdvözölt bennünket, majd végigvezetett a Győr-Moson-Sopron Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetben, melyről tudni kell, hogy előzetes fogvatartottak és elítéltek is vannak falai közt. Ha véletlenül meglátunk egyet, úgy különböztethetjük meg őket, hogy az elítélteken „tyúklábmintás" egyenruha van, míg az előzetesek saját ruhájukban lehetnek. Láttunk zárkát belülről, ami igencsak nyomasztó érzés volt, kérték, érezzük át a helyzetet, milyen lehet egy légtérben lenni ennyi embernek egyszerre. Hát, átéreztük. Kicsit voltunk csak többen bent, mint ahány fogvatartottat bezárnak oda, de a zsúfoltság minden tekintetben érezhető. Egyes zárkákban az illemhely csak egy függönnyel van elválasztva az élettértől. Naponta egy órát sétálhatnak az udvaron. Televíziót nézhetnek, de előírják, milyen csatornákat és naponta hány órában. Mihály Attila parancsnok úr erre azt mondta: „Azzal, hogy börtönbe kerülnek, csak a szabadságuktól fosztjuk meg őket, de attól még a lehetőségeinkhez mérten emberi körülményeket kell nekik biztosítani."

Érdekes volt látni a szaktársaimat, ahogy mindannyian összefont karral mennek a folyosókon, mindenkin látszott, hogy legszívesebben visszafordulna. Főleg, mikor bementünk egy olyan zárkába, ahol a fegyelmi vétséget elkövetett fogvatartottakat helyezik el. A puritán szó kevés a látvány leírására. Szerintem, ha ezt többen látnák, kevesebb lenne a bűncselekmény…

A díszteremben szoktak folyni a nevelő célzatú rendezvények – ide ültünk hát be mi is, hogy a börtönparancsnok úr roppant színvonalas előadása keretében minél többet tudjunk meg a börtönről. Viszonylag gyakran tartanak itt színi, vagy ismeretterjesztő előadásokat, kiállításokat (ottlétünkkor is éppen egy fotósorozat volt látható), vagy például gyermeknapot. Volt rá példa, hogy tanfolyamot is szerveztek az elítélteknek, de mindenféle rendezvény szabadon választható, senkit nem köteleznek egyikre sem. Mégis, úgy hallottuk, nagy ezek iránt a kereslet, hiszen bármi, ami kirántja őket a szürke hétköznapokból, üdítően hat rájuk.

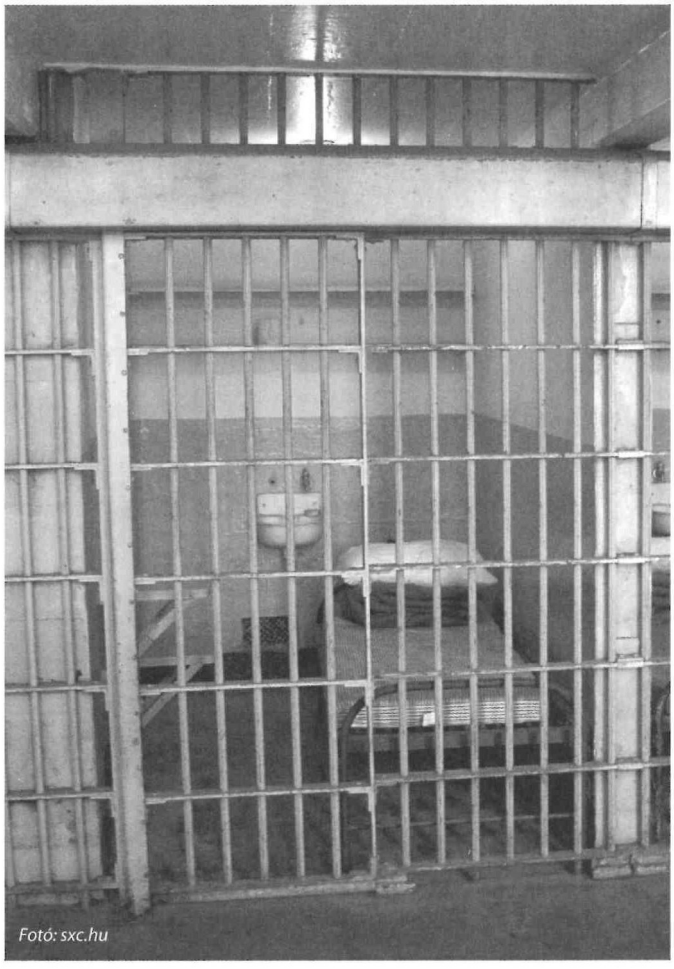

Fotó: sxc.hu

Folyik egy program is a börtön falai közt, mely a „Megbántam, jóvátenném" címet viseli. Ennek során a fogvatartottak kimennek az állatkertbe kerítést festeni, vagy gyermekotthonba szobákat rendbe tenni. Azt mondják, szívesen segítenek. Egyesek munkát is vállalhatnak, attól függően, mennyire megbízhatóak, s a börtönparancsnok úr szerint ezzel ritkán élnek vissza.

A fogvatartók, úgy láttam, viszonylag kevesen vannak. Mindannyian gumibottal, bilinccsel, lőfegyverrel felszerelkezve. Szükség esetén megvédhetik magukat és társaikat. Én mégsem tudnám a munkájukat végezni, azt hiszem. Többedmagam nevében mondhatom, hogy kimenekültünk az utcára, amikor utunkra bocsátottak minket. Külön felhívták a figyelmünket, hogy egy pillanatra fogadjuk magunkba a szabadság érzését. Érdekes élmény.

Ezúton is köszönjük Mihály Attila börtönparancsnok úrnak, valamint a fogház valamennyi dolgozójának, hogy bepillantást engedtek számunkra társadalmunk eme komor részterületébe.

Bankó Zsófia

GASZTROCSATA AZ ÖREG-BAKONYBAN

A Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Karán 2012 tavaszán a szemeszter záróaktusaként negyedik alkalommal rendezték meg a szabadtéri gasztronómiai versenyt, ahol a résztvevő csapatok számot adhattak felkészültségükből, kreativitásukból.

A rendezvénynek a festői Öreg-Bakony szívében, az „Öreg-Bakony" Turistaház adott otthont. A turizmus-vendéglátás szakos hallgatók részére kiírt kétnapos vetélkedésen, tizenhárom csapat mérte összse tudását. Mindannyian azonos alapanyagkosárból alkothatták meg kompozícióikat. A szükséges felszerelésekről, eszközökről a csapatok önállóan gondoskodtak – néhol szülői közreműködéssel – az alapanyagokat a Vendéglátó Tanszék biztosította, a Hotel Famulus**** támogatásával.

Az első napon parázs felett készültek az ínycsiklandó finomságok, a második napon hagyományőrző bográcspárbajban kápráztatták el a szakemberekből álló zsűrit.

A versenyfeladatok között kacsamell, afrikai harcsa, és tanyasi csirkecombok szerepeltek, a kreációkhoz illő borokkal párosítva. Az időjárás is kegyeibe fogadta a versenyzőket, így minden adott volt a jó hangulatú, ám parázs küzdelemhez.

Magas színvonalú, nemzetközi pontrendszer alapján értékelt versenyen, szoros mezőnyben kellett döntést hozni. A hallgatók komolyan vették a felkészülést, a többség egyedi munkaruhában, a tábori körülményekhez alkalmazkodva, higiénikus, precíz munkaszervezéssel oldotta meg a feladatát. Tálalásuk ízléses, túlzásoktól mentes, ízviláguk harmonikus, az alapanyagok jellegét kiemelő fűszerezéssel készült. Hét csapat érte el pontozás alapján az arany szintet, öt csapat ezüstminősítést kapott, és egy csapat a bronznak örülhetett.

Szalai Zoltán
az Apáczai Csere János Kar szakoktatója, a verseny szervezője

Összesítésben, szoros küzdelemben a „Vezérek" csapat vitte el a pálmát

KARRIER NAP AZ APÁCZAIN

2012. április 17- én második alkalommal rendeztek Karrier Napot az AKI+ – Apáczai Karrier Iroda – jóvoltából a karon.

Az előadások előtt sajtótájékoztatót tartottak az iroda előterében, ahol Dr. Lőrincz Ildikó tudományos és minőségbiztosítási dékánhelyettes, Dr. Szabó Péter oktatási dékánhelyettes és Csurák Erzsébet, a Karrier Iroda vezetője tájékoztatta a sajtó képviselőit az iroda eddigi eredményeiről és a következő időszak céljairól.

A sajtótájékoztató után Dr. Lőrincz Ildikó és Csurák Erzsébet nyitotta meg a rendezvényt és köszöntötte a megjelent vendégeket. Ezt követően az AKI+ munkatársai interaktív beszélgetésre hívták a megjelenteket. Tisztázták a karrier fogalmát, majd a karriertervezéssel kapcsolatos legfontosabb lépésekről esett szó. Répási Beátával, a kar II. éves emberi erőforrás tanácsadó mesterszakos hallgatójával pedig eddigi tapasztalatai alapján konkrét célokat megfogalmazó életpályatervet készítettek el. A sikeres karrier út témájához kapcsolódott egy fórumbeszélgetés, ahol Lakatos Ágnes (AKI+ munkatárs), Nagy Lívia (HÖK), Klesitz Eszter (Ajtó), Veres Zsuzsa (Famulus Kollégium Kollégiumi Bizottság) és Mentes Zsolt (SKB) arról társalogtak, hogy melyek azok a szervezetek, melyek lehetőséget kínálnak a hallgatóknak szabadidejük hasznos eltöltésére valamint, amelyek karriertervük részeként segítik őket céljaik elérésében.

Ezután Dr. Remsei Sándor egyetemi docens, karunk oktatója tartott előadást a vállalkozásokkal, valamint ezek alapításával kapcsolatos legfontosabb információkról. Felhívta a hallgatók figyelmét arra is, attól, hogy saját magunk főnökei vagyunk, még vannak nehézségei és buktatói is az ilyen megélhetési módnak. Részletesen ismertette a vállalkozásindítás jogi hátterét és erőforrás igényét is.

Végül Szabó László, az OTP Bank Nyrt. Győri Igazgatóságának igazgatója mesélt arról, vezetőként, hogyan értékel egy állásinterjút. Elmondta az önéletrajzokkal kapcsolatban, hogy mik azok a fontos elemek, melyeket mindenképp szerepeltetni kell. Majd felsorolta azokat a kérdéseket, amelyekre leggyakrabban számíthat a pályázó az első személyes találkozó alkalmával.

Az előadások után a résztvevők kiadványokat kaptak, melyek hasznos információkat tartalmaznak az álláskereső fiatalok számára. A rendezvény alatt a frissítőt és a szendvicseket a Pannon Famulus Kft. biztosította.

Varga Enikő
NYME-AK, emberi erőforrás tanácsadó mesterszakos hallgató,
AKI+ munkatárs

Apáczai Karrier Iroda: aki ide járt, aki ide jár, aki ide fog járni!
(Fotó: Ring Ferenc)

„AZ EGÉSZSÉG, ÉRTÉK 2012."

Az Apáczai Csere János Karon ötödik alkalommal megrendezett nemzetközi konferencia, szakmai fórum és kiállítás középpontjában az egészség, az egészség megőrzése állt. Hazai és külföldi résztvevői az egészségről, mint legfontosabb értékünkről szóltak, és a téma köré csoportosultak a szakmai bemutatók is. Dr. Bánhidi Miklós főiskolai tanár, a rendezvény szervezője és házigazdája a konferencia aktualitásáról számolt be.

- „Az egészség, érték" című nemzetközi konferencia programjainak fő célja a karunkon folyó képzés szakmaiságának erősítése volt, egy nemzetközi szakmai fórum és kiállítás megszervezésével. A programra neves előadókat hívtunk itthonról és külföldről. A plenáris ülésén a kar dékánja Dr. Cseh Sándor tartott előadást a globális felmelegedés egészségügyi vonzatairól, majd az Egyesült Államokból érkezett professzor, dr. Ming Kai Chin beszélt a világban észlelhető egészségügyi gondokról. A brazil vendégprofesszor az országában sorra kerülő világversenyek előkészületeit mutatta be a sportdiplomácia és a szocio-ökonómiai helyzet tükrében. Dr. Jaromir Simonek professzor a nyitrai egyetemről érkezett, aki Szlovákia rekreációs adottságairól és a most beindult szakemberképzésről beszélt. Magyar részről a Magyar Sporttudományi Társaság korábbi főtitkára dr. Mónus András, valamint egy Baján tervezendő rekreációs gigaprojekt menedzsere, Fábik Zoltán tartott előadást.

Délután virtuális testnevelés bemutatóra került sor, majd ezt egy nemzetközi videokonferencia követte, ahol többek között dr. Tomas Skalko professzor (Közép-Michigan Egyetem, USA) beszélt a nálunk még kevésbé ismert rekreációs terápia kialakulásáról, szerepéről az Egyesült Államokban.

Akik életüket egészségesebben élik
Fotó: Nagy Mónika

- Hogyan lehet a hallgatókat bevonni a nemzetközi projektekbe?

- Az idei versenysorozat keretében a konferencia második napján a hallgatók szakmai bemutatójára került sor az Árkád Győr bevásárló központban. Kis csoportokban azt demonstrálták, hogy miként lehet népszerűsíteni az egészséges életmódot különböző eszközök alkalmazásával. A kiállítási anyagok között szerepeltek pl. táboroztatás, egészséges étkezés, lovas, vízi, és kerékpáros rekreációs lehetőségek, sérültek sportja, masszázskultúra, stb. A programon újdonságként szerepelt a hallgatók versenyfeladatainak bemutatása, akik saját tervezésű mozgásos játékokat, egészségpromóciós filmeket, szabadidős projekteket prezentáltak. Az egészségfejlesztő szakirányos hallgatók ingyenes egészségszűrésen mutatták be szervezői képességeiket. A legjobb kiállítókat, egészségmérőket és a versenyfeladatokat szakmai zsűri jutalmazta.

- Milyen együttműködések születtek az idei konferencia alkalmából?

- A rendezvénysorozat egyik kapcsolódó mottójához kötődően az előadók egy része a dákai Batthyányi Ilona Fogyatékosok Intézetébe látogatott, hogy az ott lakók életminőségének fejlesztésével kapcsolatos együttműködési lehetőségekről tárgyaljanak. Itt sikeres sportbemutatóra került sor, majd egy ausztrál alapítvánnyal folytattak skype beszélgetést a tervezendő játék- és fitneszpark létrehozásáról. A konferenciához kapcsolódó jótékonysági bálon már anyagi támogatást is sikerült összegyűjteni.

A rendezvénysorozat célcsoportja elsősorban a kar hallgatói voltak, akik lelkesen működtek közre a rendezvény szervezésében és lebonyolításában. Visszajelzéseik alapján dicsérték a külföldi előadók részvételét és jó döntésnek tartották az Árkádban való megjelenést. Oktatóként meglepetés volt számunkra, hogy milyen színvonalas feladatokat képesek a hallgatóink elvégezni és mennyire fogékonyak az újszerű programok iránt. A rendezvény keretében sikerült nemzetközi kapcsolatot elindítani a Sao Paulo Egyetemmel, melynek keretében a jövőben hallgatók és oktatók is utazhatnak Brazíliába. Az amerikai Hopsports-projekttel kapcsolatban ingyenes oktatóanyagot kaptunk, melyet karunk gyakorló iskolájában, valamint a fogyatékosok intézetében indítunk el.

- Milyen mérleget lehet vonni az idei rendezvény után?

- A programot összességében sikeresnek mondhatjuk, hiszen megvalósíthattuk céljainkat. A rendezvénysorozat keretében a hallgatóink tanulhattak külföldi és hazai előadóktól, kipróbálhatták rekreációszervező és egészségfejlesztői képességeiket a kiállításon. Karunk helytállt programjával a nagyközönség előtt, így növelhettük hírnevünket szélesebb körben is.

Nagy Mónika
NYME-AK

BOTANIKA ÉS KUBAI ÉLETÉRZÉS

A Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Karának Tanácsa 2009. december 17-i ülésén egyhangú szavazással elfogadta a Matematikai és Természettudományi Intézet Botanikai Kutatócsoportjának megalakulását. A tagok közül hárman az Apáczai Csere János Kar, ketten a Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Kar oktatói és doktoranduszai, hárman pedig külső munkatársaink. Fő kutatási területük tudománytörténeti, herbológiai, fajkeletkezési és vegetációkutatási problémákból tevődik össze. A hosszú ideje együtt dolgozó nyolc fős csoport 2012 márciusában Kubában járt. A kutatásról, tapasztalatokról és az elért eredményekről Dr. Szabó Péter dékánhelyettes és Dr. Halbritter András Albert kutató számolt be.

H. A. A.: Elsősorban a tudománydiplomáciai előkészítés jelentett kihívást. Kubának rossz tapasztalatai vannak úgynevezett tudományos gyarmatosítással, ezért sem ad ki könnyen tudományos vízumot, kutatási engedélyeket. A Szovjetunió összeomlásakor a kubai-magyar kapcsolatok is befagytak. Pedig Kuba botanikai életének újjászervezésében a Magyar Tudományos Akadémia – főképpen szakmai mentorunk – Prof. Borhidi Attila játszott fontos szerepet. Az ő nevére és kapcsolataira alapozva sikerült kapcsolatba kerülnünk kubai botanikusokkal és a havannai Rendszertani és Ökológiai Intézettel, akik aztán szakmai programjainkhoz, munkánkhoz nélkülözhetetlen segítséget nyújtottak. A célterületek kijelölésében, és a növénytani felkészülésben ismét Borhidi professzor úrtól kaptunk támogatást, napokat töltöttünk pécsi laboratóriumában herbáriumi anyagát tanulmányozva. A kubai flórában való eligazodáshoz nem alapozhatunk ugyanis a hazai növényismeretre, Kubában az oda is behurcolt parlagfüvön kívül nem is láttunk olyan fajt, ami nálunk is él. A felkészülés többi része – oltások, felszerelés, némi spanyol nyelvi felkészülés – már egyszerű volt.

- Milyen konkrét kutatásra irányult a tanulmányút, és milyen tapasztalatokkal tértek vissza?

SZ. P.: Kuba területének egyik fontos alkotó kőzete a plútói magmás ultramáfikus szerpentin, ez egy magas vastartalmú magnéziumszilikát. A növények számára a szerpentintalajok magas magnézium, króm és nikkel tartalma anyagcserét akadályozó anyag, ugyanakkor nagyon kevés e talajokban a növényi élethez nélkülözhetetlen nitrogén, foszfor és molibdén. Az életért folyó harcban, a szerpentin területeken azok a növények kerülnek előnyös helyzetbe, amelyek e szélsőséges viszonyokhoz alkalmazkodni tudnak. A kőzet valósággal kényszeríti a növényeket, hogy alkalmazkodóképességük teljes mobilizálásával új fajok tömegét hozzák létre, ezért a szerpentinzónákat a fajkeletkezés „forró pontjainak" tekinthetjük. Ugyanazon fajok szerpentinen és más kőzeteken élő egyedein végeztünk mikromorfológiai méréseket, hogy megállapítsuk a különbségeket, ill. azok nagyságrendjét. Lehetséges, hogy az egyes variánsok ökodémek, vagyis egy sajátos ökológiai élőhelyhez alkalmazkodott helyi populációk. Véleményünk szerint azonban a megtalált jelentős morfológiai különbségek az eltérő ökológiai viszonyokhoz való alkalmazkodáson túl taxonómiai különbségekre is utalhatnak. Ennek eldöntése, tervezett további vizsgálatainktól függ.

Dr. Szabó Péter terepmunkán

A Botanikai Kutatócsoport tagjai

H. A. A.: Biológusok számára egy ilyen út persze nemcsak szakmai tapasztalat, hanem élmény is. A trópusi vegetáció életerejével és a kubai növényzet hihetetlen fokú egyediségével (a kubai növényfajok fele bennszülött, azaz csak a szigeten él) nem tudtunk betelni. A kubaiak vendégszeretetére, zenéjére és XVI. Benedek pápának a havannai Forradalom terén tartott miséjére is szívesen emlékszünk vissza, és persze a márciusban elővételezett nyárra, napfénnyel és friss paradicsommal, banánnal, ananásszal, mivelhogy a trópusi fertőzésektől való félelmünkben főleg ezeken éltünk.

- Milyen együttműködések jöhetnek létre a kubai kutatóintézetekkel? Mikorra várhatunk kézzelfogható eredményeket?

H. A. A.: Bár a csaknem elhalt szakmai kapcsolatba sikerült életet lehelni, és vendéglátóinkkal szinte baráti viszonyba kerülni, fontos az intézményesített kapcsolat kialakítása, amin jelenleg dolgozunk. Célunk tudományos együttműködés kialakítása, „együtt működés", melyből mindkét félnek haszna származik.

SZ. P.: Még ebben az évben szeretnénk realizálni egyetemünk és a havannai Ökológiai és Rendszertani Intézet közötti együttműködési szerződést, amely lehetővé tenné minták cseréjét. Bízunk benne, hogy a következő pályázati ciklusban, ha sikeresen vesszük a pályázati akadályokat, 2014-ben újra kijutunk Kubába. A tapasztalataink birtokában még célorientáltabban jutnánk ígéretes mintákhoz, főleg a botanikusok által kevésbé feltárt Kelet-Kuba területéről.

NOKIA PROJEKT 2012, AVAGY FŐISKOLAI HALLGATÓK A KATEDRA TÚLOLDALÁN

Azon szerencsés emberek közé tartozom, akik részt vehettek ebben a félévben a Nokia-projektben, vagyis angolt taníthattak felnőtteknek a komáromi Nokia gyárban.

AZ AK tizennégy hallgatója oktatott a Nokia gyárban

Miután részt vettünk egy angol nyelven folyó szintfelmérő beszélgetésen, tizennégyünket választottak ki erre az ígéretesnek tűnő feladatra. Színes kis csapat alakult, volt köztünk andragógus hallgató, rekreációs és tanító szakos, mint jómagam is. Minden héten kedden és csütörtökön volt a tanítás, délután 15:00-17:10-ig, így két csoportra váltunk szét, kedden heten tanítottak, csütörtökön pedig hatan, és volt egy „beugrósunk", aki helyettesített, amikor valaki lebetegedett. Neki volt talán a legnehezebb feladata, de elmesélése alapján tanítványai mindig rugalmasak és kedvesek voltak vele.

A tanítványok száma csoportonként változó volt: kettőtől nyolc főig, és ez sajnos, a jelenlegi helyzetnek köszönhetően a félév során is módosult. Tanításunk során Helen Sherwin és Kardosné Kovács Eszter tanárnők voltak a mentoraink, akik állandó segítséget nyújtottak, szakmai tanácsokkal láttak el, amikor szükségünk volt rá. Létrehoztak számunkra a Moodle rendszerben egy fórumot, ahol állandó kapcsolatot tudtunk tartani egymással, és ahol mindig találtunk újabbnál újabb segítő ötleteket, tippeket, amiket alkalmazni tudtunk a tanításunkban. A tizenkét hét alatt felmerülő esetleges problémákat, gondolok itt konkrétan egy tanulási nehézséggel küzdő tanítvány esetére, igyekeztünk egymás közt, oktatók nélkül is megbeszélni, megoldást találni rá; mindenki mozgósította eddigi tanulmányait, ismereteit, vagy épp ismerőseit, hogy ötleteket tudjon adni, megoldással tudjon szolgálni. A félév során három alkalommal vettünk részt szakmai tréningen, a tanítást megelőző héten, félidőben, és az elmúlt héten, lezárásként. Nagyon érdekes volt látni és hallani a változásokat, amelyek egy-egy tréning között történtek. Első alkalommal még nagyon izgatottak voltunk, hiszen nem tudtuk egész pontosan, hogy mi is vár ránk, nem ismertük még tanítványainkat, nem tanítottunk még felnőtteket. Második alkalommal, félidőben, már mindannyian tele voltunk élményekkel, mesélnivalóval. Ekkor jött a tapasztalatcsere. Utolsó alkalommal pedig már az volt a fő kérdés, hogy lesz-e újból lehetőség erre.

Talán a fentiekből már ki is derült, hogy mit nyújtott számunkra ez a projekt. Elsősorban kiváló lehetőség volt gyakorlásra, leendő tanítóknak és andragógusoknak egyaránt. Tapasztalni azt, hogy milyen érzés a katedra túloldalán állni, amikor ki kell tölteni két teljes órát, úgy, hogy izgalmas, tartalmas, érdekes, motiváló legyen. Rájönni arra, hogy „tudni valamit, és megtanítani azt két különböző dolog", átérezni a döntéshozatal súlyát, az esetleges felmerülő problémákat spontán módon megoldani. Amellett, hogy angoltudásunk is jelentős mértékben fejlődött (alapfoktól felsőfokig voltak csoportok), úgy hiszem, „emberileg" is képeztük magunkat. Az utolsó megbeszélésen mindannyian egyetértettünk abban, hogy nagyon sok kitartás, türelem kellett a tanításhoz; a felkészüléshez és a diákokhoz. Ugyanakkor magabiztosabbá, toleránsabbá, empatikusabbakká váltunk.

Szerencséseknek mondhattuk magunkat, hiszen a tanítványaink valóban akartak tanulni. Aki jelentkezett erre a tanfolyamra, fejleszteni akarta nyelvtudását, és ez jelentős mértékben megkönnyítette munkánkat. Akadt természetesen olyan ember is, akit nem volt egyszerű bevonni a munkába, de csoporttársaim türelemmel és kitartással megoldották ezeket az eseteket is. Nagy öröm volt hallani, hogy arra is volt példa, hogy valakit elbocsátottak, és visszajárt a Nokiába, csak az angol órákra. Tehát a visszajelzés is pozitív, a tanítványaink is szeretnék a folytatást, sőt, vannak páran, akik ragaszkodnak a jelenlegi tanár nénihez. Nagyon pozitív élményként éltem meg, hogy a tanítványaim partnerként kezeltek, bármilyen problémájuk volt, értesítettek, ha örültek valaminek, arról is beszámoltak. Úgy hiszem, minden csoportban már majdhogynem családias légkör alakult ki, jó hangulatban teltek az órák, mégis tartalmasan. Érződött néha a jelenlegi helyzet miatti feszültség bennük, ilyenkor kissé nehezebb volt motiválni őket, de szerencsére a két óra alatt azért sikerült mindig oldani a hangulatot.

Az utazás társaimmal Komáromba és vissza felejthetetlen élmény volt. Azt hiszem, ezzel mindannyian így vagyunk, hiszen kiemeltük ezt is utolsó megbeszélésünkön. Komárom fele mindig azt beszéltük meg, hogy milyen játékokat tervezünk, miket fogunk tanítani, ötletekkel tudtuk ellátni egymást. Hazafele meg tapasztalatcsere folyt egész úton.

Úgy gondolom, ha bárki megkérdezné tőlünk, hogy újrakezdenénk-e, egyértelmű igen lenne rá a válasz. Hiszen akkor már sokkal tapasztaltabbak lennénk, és továbbra is nyitottak az új, újabb tudásra. Köszönni tudjuk csak a lehetőséget: hogy tanítva tanulhattunk, ezáltal „emberibb emberré" válhattunk, és nyitottá a folytatásra, bármi legyen is az.

Tornai Mária-Magdolna
NYME-AK

KAZINCZY EMLÉKÉRMET KAPOTT

Éremmel tért haza Budapestről, a felsőoktatási intézmények Kazinczyról elnevezett Szép magyar beszéd versenyéről Belágyi Hanna, a Benedek-kar I. évfolyamos nappali tagozatos óvodapedagógus hallgatója. A sikernek együtt örül Hanna és felkészítő tanára, Dr. Molnár Csilla adjunktus.

Belágyi Hanna a BPK hallgatója emlékérmet és emléklapot kapott

A Szép magyar beszéd verseny országos döntőjét 2012. március 30-án rendezték meg Budapesten, a Károli Gáspár Református Egyetem Magyar Nyelvtudományi Tanszékén. Az anyanyelvi nevelésre és a beszédkultúra fejlesztésére irányuló megmérettetés a magyar nyelv kiejtési szabályait figyelembe vevő, kifejező beszédre kívánja ösztönözni a résztvevőket.

Az országos döntőn a hazai és a határainkon túli pedagógusképző felsőoktatási intézmények, a jogtudományi és a teológiai karok azon hallgatói vehetnek részt, akik a helyi versenyeken a legjobbaknak bizonyultak. Így az NYME Benedek Elek Pedagógiai Karát Belágyi Hanna I. évfolyam nappali tagozatos óvodapedagógus hallgató képviselhette, aki a 2011 őszén megrendezett kari versenyen I. helyezést ért el.

Az országos döntőn 41 versenyző indult. A rendkívül nívós verseny két részből állt: egy szabadon választott és egy kötelező szöveg értő és értető (de nem színészi) előszóbeli bemutatásából. Hanna a nyolcas számot húzva, nyolcadikként adhatta elő az általa és felkészítő tanára, Dr. Molnár Csilla által választott szöveget, Hamvas Béla egyik esszéjének részletét. Majd kötelező szövegként Németh László: Ars poetica részletét olvasta fel.

A megmérettetésen hallgatónk magabiztosan állt ki a kilenc főből álló szakmai zsűri elé, köszönhetően a versenyt megelőző egy hónapos felkészülési időszaknak. Dr. Molnár Csilla bízott hallgatójában, akit jó orgánuma, szép kiejtése és kiállása miatt már a kezdetektől „éremesélyesként" tartott számon. A tanárnő azzal indította útjára tanítványát, legyen büszke arra, hogy egyetemünket képviselheti, és legjobb tudását nyújtva szerezzen dicsőséget karunk számára.

A versenyzők előadását követően a zsűri Dr. Gósy Mária egyetemi tanár elnökletével idén 11 Kazinczy-érmet adott ki. Elsőként okleveleket adtak át, majd a kiváló teljesítményt nyújtó hallgatókat szólították a Kazinczy Emlékérmek átvételére, köztük Belágyi Hannát, akinek értékelésekor pozitívumként emelték ki, hogy előadásában érződött a küzdőszellem és a megfelelni vágyás. Tehetsége mellett ezek segítették, hogy valóban dicsőséget szerezzen a Benedek-karnak.

S. Takács Judit
PR-munkatárs

NEMZEDÉKEK NEVELŐI

Nemzedékek nevelői a címe a tanítók és tanítócsaládok Kárpát-medencei életét, sorsát földolgozó remek könyvnek, melyet a közelmúltban adott ki a győri Hungaro-Dalton Pedagógiai Innovációs Egyesület.

Egy-egy település létét meghatározta/meghatározza a mindenkori értelmisége egykoron a pap, jegyző, tanító, orvos.

A tudás terjesztői egyben közösségteremtők is voltak. Tudományos alapossággal, ugyanakkor olvasmányosan jelennek meg a kötetben a kor ismert, vagy kevéssé ismert pedagógus egyéniségei. Több helységben utca, intézmény viseli a nevüket.

Levéltári anyagok, visszaemlékezések, fényképes illusztrációk hitelesítik a kutatások alapján íródott tanulmányokat.

Amint az alcím is utal rá, a történelmi Magyarország határain túlra került területek, nevezetesen ma Szlovákia, magyar pedagógusait is sorra veszik a szerzők.

Tudós tanárok, paptanárok, kitűnő hangú kántortanítók sorakoznak föl az életutak végigjárásakor. /Ha tanítókat mondunk, akkor tanítónőket is értünk ez alatt./

Nem szabad megfeledkezni arról sem, hogy a tanítói hivatás nagyon sokszor nemzedékről nemzedékre öröklődött, ez különösen a többnyelvű környezetben volt fontos.

A magyar irodalom is bővelkedik életutak, élethelyzetek megjelenítésével, elég, ha fölidézzük Gárdonyi Gézától A lámpást vagy Bródy Sándor ma is nagy színpadi sikerrel futó A tanítónő című színművét.

Ebből a szép kivitelű és jól szerkesztett dokumentumkötetből nehéz kiemelni egyetlen írást is, a méltató mégis megteszi.

Az alapos szakmai lektorálás dr. Lanczendorfer Zsuzsanna munkáját dicséri.

Igen mélyreható, gazdag forrásmunkákat fölhasználó tanulmány dr. Lilik Ferencnéé, aki „A gyakorlóiskolai tanító-példa. Példa a gyermekek előtt és példa a tanítójelöltek előtt" címmel Mészey Gézáné Tóth Irén életútját, innovatív, máig ható munkásságát mutatja be.

Kitűnő tanulmány „A tudományág-teremtő Ranschburg Pál" címmel jelölt írásmű, dr. Závoti Józsefné avatott tollából.

A Nemzedékek nevelői címet viselő hasznos és érdekes tanulmánykötet olvasása erősítheti magyarságtudatunkat, és reményt ad arra, hogy a jövendő nemzedékek egykor majd a mai korról is tudnak adni hasonló visszatekintést.

/A kötet a kiadónál beszerezhető/

(bérczessy)

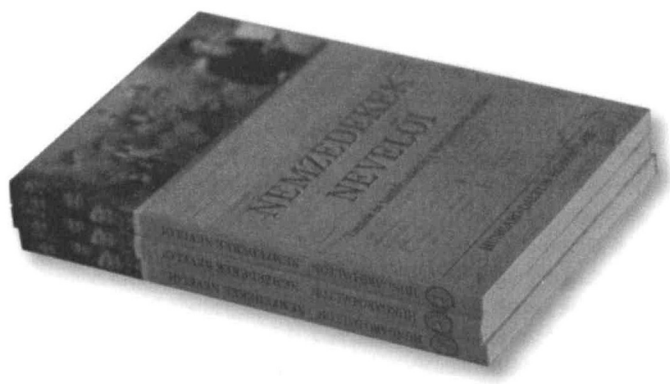

SIGMUND FREUD NYOMÁBAN

Freud élete és munkássága nyomába eredt a Benedek-kar nyolc II. évfolyamos szociálpedagógia szakos hallgatója, akik Szélesné Dr. Ferencz Edit egyetemi docens és Jávorszky Edit főiskolai docens szervezésében tettek látogatást a bécsi Sigmund Freud Múzeumban. Tanulmányi kirándulásuk a „Mentális és viselkedészavarok pszichológiája" című tantárgyhoz kapcsolódott.

- A diákok szabadidejükben tartottak velünk és saját maguk állták a tanulmányi út kiadásait. Tiszteletre méltó ez a hozzáállás, ami jelzi a hallgatók nagyfokú elköteleződését a pszichológia/személyiséglélektan iránt – hangsúlyozta Szélesné Dr. Ferencz Edit, aki kolléganőjével, Jávorszky Edittel közösen kalauzolta a diákokat a tartalmas szakmai nap színhelyén. Mindketten úgy vélik, hogy megható és egyben izgalmas élmény volt átélni a múzeumlakásban azt a szellemiséget, légkört, melyben egy nagy hatású szellemtörténeti/mélylélektani irányzat megszülethetett. Freud lakásában érezhető volt az az inspiratív, pezsgő szellemi műhely, melyben a személyiségelmélet és a gyógymód - sok-sok vita közepette és rengeteg tapasztalat elemzése által - kialakult. A látottakat filmrészletek, eredeti bútorok, kéziratok tették még életszerűbbé. A hallgatók pedig mindezek után még tovább bővíthették ismereteiket, ugyanis a múzeum Anna Freud munkásságának is tisztelgett egy kiállítással.

S. Takács Judit
PR-munkatárs

ERASMUS EGYÜTTMŰKÖDÉS

Az NYME Benedek Elek Pedagógiai Kar dékánhelyettesei, Dr. Patyi Gábor és Dr. Varga László az Erasmus Személyzeti Mobilitási Program keretében május második hetében a ciprusi Nicosiai Egyetemen jártak.

A látogatás célja a két intézmény közötti kapcsolat felvétele, Erasmus bilaterális megállapodás megkötése, hosszú távú tudományos és oktatási együttműködések, kutatási projektek előkészítése volt.

A Nicosiai Egyetem négy karból áll, az egyik legtöbb hallgatót magában foglaló fakultás a pedagógiai, melynek fő profilja – a Benedek-karhoz hasonlóan - a kisgyermeknevelő- és óvodapedagógus képzés. A látogató kar képviselőit fogadta az egyetem külkapcsolatokért felelős rektorhelyettese, a pedagógia kar dékánja és dékánhelyettese, az egyetem kutatóközpontjának vezetője, valamint az Erasmus-iroda koordinátora. Mindemellett megbeszéléseket folytattak a vendéglátó kar több oktatójával és kutatójával is. A szakmai program rendkívül tartalmas és eredményes volt, mindkét egyetemi kar bemutatta képzési és tudományos portfólióját. A Benedek-kar dékánhelyettesei - látogatásuk keretében - találkoztak a Michigan State University ösztöndíjas oktatóival és hallgatóival is. Tekintettel a számos közös kapcsolódási pontra, a felek bíznak a szoros és gyümölcsöző együttműködésben. A Nicosiai Egyetem már a jövő szemesztertől várja a Benedek Elek Pedagógiai Kar oktatóit, munkatársait és hallgatóit.

Dr. Patyi Gábor egyetemi docens
Dr. Varga László egyetemi docens

EGYETEM A VOLT-ON

Egyetemünk idén is jelen lesz a VOLT fesztiválon, ahol előadások, játékos vetélkedők révén a hulladék újrahasznosítás témájával ismerkedhetnek meg a fesztiválozók.

2012-ben a Nyugat-magyarországi Egyetem a Hallgatói Önkormányzattal együttműködve ismét programokat kínál a volt fesztivál látogatói számára. Idén az egyetem által felvállalt, környezettudatos szemléletet erősítő „zöld koncepció" jellemzi a megjelenésünket. A Civil Zónában lévő sátorban környezetvédelemmel, hulladék újrahasznosítással kapcsolatos előadásokat tartanak az egyetem szakemberei, a sátor mellett játékos vetélkedőket tartunk, amelyekhez alapanyagként hulladékot használunk. A fesztiválozók megmutathatják kreativitásukat és ügyességüket a „hulladékszobrászatban", és tesztek segítségével összemérhetik az intelligenciájukat. A vetélkedők győztesei különböző ajándékokat nyerhetnek, valószínűleg népszerű nyeremény lesz az egyetem bora.

Mivel idén 20 éves a VOLT fesztivál, a jubileumot szeretnénk emlékezetessé tenni. Sopron város polgármestere, a fesztivál vezetői valamint az NYME rektora a fesztivál területén közösen emlékfát fognak ültetni, amely az együttműködés és pozitív jövőkép szimbólumaként egész évben „zarándokhellyé" válhat a fesztiválozók számára.

hg

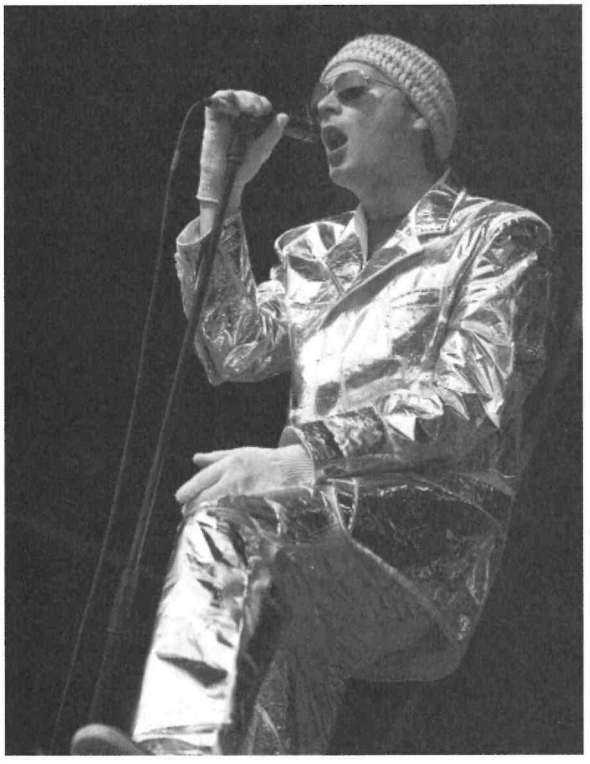

A Belga a Volt fesztiválon 2011-ben
Fotó: Petyus András

BÖJTE CSABA ERDÉLYI GYERMEKOTTHONAIBA LÁTOGATTAK A TEHETSÉGES HALLGATÓK

Ötnapos „Jótékonysági Tanulmányúton" vettek részt a Benedek Elek Pedagógiai Kar Don Bosco Szakkollégiumának diákjai 2012. május 4-8. között. A tanulmányút a TÁMOP – 4.2.2.B – 10/1 – 2010 – 0018 – Talentum - Szakkollégiumi Alprojekt támogatásával valósult meg. A hallgatók az öt nap során végiglátogatták a Böjte Csaba ferences rendi szerzetes által alapított gyermekotthonokat, ahol átadták a Nyugat-magyarországi Egyetem dolgozói és hallgatói által felajánlott adományokat.

Böjte Csaba ferences rendi szerzetes gyermekmentő, -védelmező és -nevelő cselekedetei ismertek Európa-szerte, sőt, túlzás nélkül mondhatjuk, hogy világszerte. Csaba testvér gyermekek szeretetére irányuló, emberi jóságra épülő különleges nevelését kívántuk közelebbről megtapasztalni az erdélyi Dévai Szent Ferenc Alapítvány által fenntartott gyermekotthonokban. Emellett az egyetem dolgozói és hallgatói által összegyűjtött adományok eljuttatása is célunk volt, hiszen az otthonokban – ahol, mint minden nagycsaládban - mindig szükség van újabb ruhákra, élelmiszerre és szellemi, lelki táplálékra.

Egy éves előkészület beteljesedése volt ez az utazás, mely egy „átlagos" tanulmányútnál gazdagabb lelki töltekezést és örök életre szóló élményt nyújtott valamennyi résztvevőnek. Az NYME Benedek Elek Pedagógiai Kar Don Bosco Szakkollégiumának diákjai és a kar tehetséges hallgatói komoly elszánással vettek részt az öt napos programon.

A szakkollégium hallgatói a következő útvonalat tervezték és valósították meg:

1. nap - Indulás Sopronból

Nagyszalonta (gyermekotthonban szállás, jótékonysági program)

2. nap - Máriaradna – Kolozsvár – Torda – Szováta (gyermekotthonban szállás, jótékonysági program)

3. nap - Korond – Farkaslaka – Szentlélek – Csíkszereda – Csíksomlyó – Gyergyószárhegy (gyermekotthonban szállás, jótékonysági program) – találkozás Böjte Csaba atyával

4. Gyergyószárhegyi gyermekotthon (jótékonysági program, Lázár-kastély megtekintése)

5. Hazafelé Libán-hegyen át – Körösfő – Sopron

Őszinte szeretettel és önzetlen vendéglátással fogadtak minket

Az út lelki töltekezés, életre szóló élmény volt a hallgatóknak

Nagy öröm és megtiszteltetés volt számunkra, hogy az otthonokban élő gyermekek és nevelőik egyaránt őszinte szeretettel és önzetlenül láttak vendégül minket, kényelmes szállással, finom reggelivel és vacsorával készültek a fogadásunkra. Első állomásunk a Nagyszalontai Szent Antal Gyermekvédelmi Központ volt, ahol az adományokat szállító, színültig megpakolt utánfutó terhén végre könnyíthettünk a gyerekek nagy örömére.

Az otthon vezetőjével és feleségével a gyermekvédelmi felépítmény előnyeiről beszélgettünk, melynek otthonosságáról, takaros környezetéről magunk is megbizonyosodhattunk.

A volt orosz laktanya helyén rendezett „porták" állnak, a házak előtt kertek vannak kialakítva, ahol a gyerekek kertészkednek, ültetnek, öntöznek, szépítik otthonaikat (Szent Domokos, Szent János Otthon). Szovátán (Szent József Gyermekvédelmi Központ) és Gyergyószárhegyen ugyanazt az otthonosságot és szép környezetet, teremtő gondoskodást tapasztalhattuk. Látható, hogy a gyermekek biztonságban érzik magukat, nevelőik lelki és szellemi gazdagsággal igyekeznek feledtetni bennük a nincstelenség, a nyomor és a testi-lelki bántalmak emlékeit.

Csíksomlyón a tehetséges középiskolás diákok élnek, tanulnak a csíksomlyói Mária és a kiváló pedagógusok pártfogása alatt. „… Ez a ház hívatott összefogni és bevégezni a nevelési munkánkat, hisz a kisebb házainkból a szépen felnőtt gyerekek ide jönnek, hogy tanulmányaikat a felsőbb osztályokban bevégezzék, vagy akár a főiskolával, egyetemmel megkoronázzák.

Isten áldja meg a Szent István Királyunkról elnevezett gyermekvédelmi otthonunkat!" - ezekkel a szavakkal üdvözölte Csaba testvér 2009-ben a kollégium megnyitását.

„Minden gyermek Isten tökéletes teremtménye…"

Csíksomlyói látogatásunk során Böjte Csaba temérdek elfoglaltsága mellett szeretettel fogadott minket, és a rá jellemző egyszerűséggel fogalmazta meg a gyermeknevelés lényegét: „Minden gyermek Isten tökéletes teremtménye, annyi erő rejlik bennük, mint a búzamagban, amelynek meleg föld kell, langyos eső és ragyogó napfény. A pedagógus küldetése ez. A szülőföld szeretetét, szépségét és megtartó erejét így lehet a gyermekek lelkébe és tudatába elültetni."

Szerény elégedettséggel vezette csoportunkat végig a virágoskertben, a kecskefarmon és a fejlődő gazdaságban, amelyet a fiatalokkal és az áldozatkész felnőttekkel teremtettek meg.

Kiváló személyiségű, tettre kész pedagógusokat, nevelőket ismertünk meg az otthonokban, akik a lepusztult, romos épületeket mély hittel, reménnyel és akarattal teremtették újjá, hogy a család nélküli gyermekek otthont leljenek bennük. A köztük élő Bíró János Antal paptanár – Erdély legidősebb pedagógusának (95 éves) - verse tükrözi szellemiségüket:

Csaba atya az emberi jóságra építi „nevelési programját"

„Magyarság és Kereszténység
Szentistváni örökségünk,
Hitünkhöz és nemzetünkhöz
Törik–szakad hűek leszünk."

Bolláné Hajdú Ildikó óvodapedagógus, pedagógia tanár széleskörű helyi ismerete, népművészeti tudása élményeinket még teljesebbé tette, mesemondását, népdalait öröm volt hallgatni. Egy kedves székely családnál ebédre voltunk hivatalosak, akik az alkalomra borjút vágtak tiszteletünkre, népviseletbe öltözött unokájuk pedig Reményik Sándor versével köszöntött minket.

A szakmai program mellett történelmi helyeket is meglátogattunk. Felkerestük Arany János és Tamási Áron szülőházát, Orbán Balázs sírját, Erdőszentgyörgy kazettamennyezetes templomát és a Rhédey-kastélyt. Kincses Kolozsvár sem maradhatott ki utunk állomásai közül, ott a Szent Mihály-templomban egy esküvőnek is szemlélői lehettünk, valamint Mátyás király szülőháza elé is elmentünk.

Nagyon bízunk abban, hogy azok az óvodapedagógus és szociálpedagógus hallgatók, akik vállalkoztak erre a hosszú, ugyanakkor nagyon szép és tartalmas útra, olyan élményeket kaptak, amelyek egész életükre, hivatásukra és az emberek iránti felelősségvállalásukra kihat. Szeretnénk, ha továbbvinnék életükbe, munkájukba azt az emberi példát és szeretetet, amit Csaba testvér otthonaiban tapasztaltak.

A tanulmányi út - vállalkozó szellemben és érdeklődésben öt napig nem lankadó - hallgatói:

Beke Anna, Horváth Teodóra, Magyar Judit, Csomor Renáta, Papp Éva, Pataky Barbara, Kürthy Júlia, Németh Eszter, Pinezich Beatrix, Kerkeniné Mihalkó Edit, Pinczés Mariann.

Kísérő tanáraik:

Bolláné Hajdú Ildikó, Rostáné Riez Andrea, Dr. Závoti Józsefné

Köszönjük az adományokat és a szombathelyi Savaria Egyetemi Központ támogatását, akik külön leszállították Sopronba az ott összegyűjtött könyveket, játékokat és élelmiszert.

Köszönet továbbá a TÁMOP – 4.2.2.B – 10/1 – 2010 – 0018 – Talentum Projektnek, pályázatnak és a BPK Szakkollégium szakmai vezetőjének, Dr. habil Bodnár Gabriella docens asszonynak, mert a támogatásuk nélkül nem tudtuk volna megvalósítani tervünket.

Dr. Závoti Józsefné egyetemi docens
a tanulmányút szervezője
NYME-BPK

EGY SOPRONI KÖZGÁZOS HALLGATÓ NEMZETKÖZI SIKERE

Május elején Dósa Győző, a Nyugat-magyarországi Egyetem Közgazdaságtudományi Karának hallgatója a Peak Time 2012 nemzetközi üzleti verseny rigai döntőjének résztvevője volt.

A kiváló hallgató egyedüli magyarként jutott be a lettországi fináléba, ahol a világ legtehetségesebb egyetemistáival vette fel a versenyt. Győző nemcsak megállta a helyét, hanem előkelő helyezésével is öregbítette Magyarország, Sopron, valamint alma matere hírnevét.

Mit kell tudnunk a versenyről?

A Peak Time Közép- és Kelet-Európa legnagyobb nemzetközi üzleti diákversenye, melyet idén 13. alkalommal rendeztek meg. A versenyt a Stockholm School of Economics in Riga rendezte, mely a Financial Times 2011-es rangsora szerint a 19. legjobb európai üzleti képzést nyújtja. A versenyre bármely alapszakos képzésben résztvevő hallgató nevezhetett szerte a világból, akár csoportban, akár egyénileg.

Hogyan került be a versenybe?

A Közgazdaságtudományi Kar tehetséggondozási programjának résztvevőjeként egy online regisztrációt követően indultam el az első fordulóban. Üzleti szimulációs programmal vette kezdetét a verseny, egy gyógyszergyár menedzselése volt a feladat. Sikerült bekerülnöm a legjobb 100-ba, így továbbjutottam a második fordulóba. Itt egy fitneszterem-hálózattal kapcsolatosan kellett feladatokat megoldani, illetve stratégiát készíteni. A megoldásokból a résztvevők egy-egy prezentációt készítettek, melyet felvettek videóra és elküldték a nemzetközi szaktekintélyekből álló zsűrinek. Ezek alapján választották ki a legjobb 16 egyéni nevezőt és 16 csapatot, akik elutazhattak a rigai döntőbe. Bár több magyar induló is volt, végül egyedüliként kerültem be a döntő több mint 70 ország diákjaiból összeválogatott mezőnyébe. Szerencsére a kari tehetséggondozási rendszer a szoros szakmai támogatás mellett, a Talentum TÁMOP-projektnek is köszönhetően az anyagiakat is előteremtette a kiutazáshoz.

Milyen volt a döntő?

A döntőbe jutott 16 egyéni nevezőből 4 csapatot formáltak a szervezők, így 20 csapat versengett az értékes helyezésekért és a nemzetközi elismertségért. A több napos verseny során bankot, technológiai szolgáltató céget éppúgy kellett virtuálisan menedzselni, mint ahogy Moszkva rossz közlekedési viszonyaira megoldást találni. A változatos üzleti szimulációs feladatok és esettanulmányok megoldása mellett lehetőség volt neves közgazdasági előadások megtekintésére és természetesen egymás kultúrájának megismerésére is. Az általam vezetett angol, szingapúri és indiai tagot soraiban tudó csapat végül az előkelő 10. helyezést érte el, de az új barátok, a kultúrák sokszínűségének megismerése és a versengés öröme önmagában is felejthetetlen élménnyé tették a rigai kirándulást. Nagy megtiszteltetés volt hazámat képviselni, kultúráját bemutatni csakúgy, mint a szakmai kihívásoknak megfelelni. Örülök, hogy olyan egyetemre járhatok, ahol hozzásegítenek, hogy nemzetközi szinten is megálljam a helyemet.

Kállay Balázs, Koloszár László

ÉLMÉNYEKKEL TELI KŐSZEGFALVI TANULMÁNYI ÚT

A Benedek Elek Pedagógiai Kar végzős német nemzetiségi óvodapedagógus hallgatói áprilisban Kőszegfalvára és Kőszegre tettek látogatást. A tanulmányút folytatása annak a jó kapcsolatnak, amely lassan egy évtizede áll fenn a soproni hallgatók és a kőszegfalvi nemzetiségi kórus között.

A BPK hallgatói kőszegfalvi nemzetiségi óvodában

A kapcsolatnak fontos kiegészítői a kétnyelvű óvodában és a kőszegi Béri Balogh Ádám Általános Iskolában tett látogatások. E látogatások és találkozások elengedhetetlenek ahhoz, hogy a leendő német nemzetiségi óvodapedagógusok munkájuk során hitelesen adhassák majd tovább a rájuk bízott gyermekeknek az idősektől hallott, már feledésbe merült, vagy még élő német nemzetiségi hagyományokat.

Egy nép nemzeti öntudatát meghatározó nyelv továbbadásában az óvoda kulcsszerepet tölthet be, ha a pedagógusok jól tudják, beszélik a nemzetiség nyelvét és megtalálják azokat a spontán, játékos módszereket, amelyekkel azt a napirendbe rendszeresen be tudják építeni. Ezt láthattuk Kőszegfalván az óvodai foglalkozáson.

Barna Ilus néninek köszönjük az ízes cigenudlit és a kőszegfalvi német nemzetiségi dalokat, melyek együttes énekelésével beavattak minket a kőszegfalvi német nemzetiségi nyelvbe, ami nem is olyan egyszerű dolog.

A Béri Balogh Ádám Általános Iskolában pedig tapasztalhattuk, hogyan ápolják a nemzetiségi hagyományokat tangóharmonikával kísért dalokkal, játékokkal és mesékkel.

Köszönjük, hogy ismét találkozhattunk, élni fogunk a lehetőséggel jövőre is.

A kőszegfalvi kórusnak további sok sikert kívánunk, a pedagógusoknak gratulálunk kitartó munkájukhoz, melynek eredménye minden bizonnyal a kőszegfalvi német nemzetiség kultúrájának továbbélése lesz!

Die Absolventinnen der Fachrichtung Kindergärtnerin für Kindergärten der deutschen Nationalität der Pädagogischen Fakultät Benedek Elek der Westungarischen Universität statteten im April einen Besuch in Schwabendorf und Güns ab. Die Exkursion war die Fortsetzung des guten Kontaktes, der zwischen den Studentinnen und dem deutschen Nationalitätenchor seit fast einem Jahrzehnt besteht. Eine wichtige Ergänzung dieses Kontaktes bilden die Kontakte mit dem zweisprachigen Kindergarten von Schwabendorf und der Grundschule Béri Balogh Ádám von Güns.

Wir möchten unseren Dank auch diesmal Tante Ilus aussprechen, die uns in ihrem Heim mit dem feinen „Cigenudli" Krapfen bewirtete und uns am schön gedeckten Tisch mit der Nationalitätensprache der Schwabendörfler Deutschen bekannt machte.

In der Grundschule Béri Balogh Ádám konnten wir erleben, wie die Traditionen der deutschen Nationalität im Theaterspiel, in Liedern, Tänzen, Spielen im Kreise der Jugendlichen gepflegt werden.

Wir bedanken uns bei allen Gastgebern für die unvergesslichen Erlebnisse und möchten die Möglichkeit eines Besuchs nächstes Jahr wieder nützen.

Babai Zsófia
adjunktus

„VÁROS"

A Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Kar Hallgatói Önkormányzata és a Vizuális Nevelési Intézeti Tanszéke a TALENTUM-TAMOP pályázat támogatásával „Város" címmel hallgatói fotópályázatot hirdetett.

A beérkező műveket szakemberekből álló zsűri értékeltek, a díjakat Szamódy Zsolt fotóművész, a Magyar Fotóművészek Szövetségének elnöke és Dr. Szunyogh László egyetemi docens, az Apáczai Művészeti Szakkollégium koordinátora adta át.

A kiállítás 2012. május 9-26. között tekinthető meg a Cziráki Lajos Kiállítótérben.

Első díjat kapott:
László Luca Gerda (turizmus-vendéglátás szakos hallgató), Régi idők városa I-VI. című fotópályázata.

Második díjat kapott:
Nagy Imre (tanító szakos hallgató), „2013" című műve és Timföldgyár I-IV. című sorozata.

Harmadik díjat kapott:
Horváth Emőke (turizmus-vendéglátás szakos hallgató), „Zivatar" 2011 című kompozíciója alapján.

Különdíjat kapott:
Fenesi Bianka (andragógia szakos hallgató), „Az én világom" című képével.

NYME-AK

A kiállítás megnyitóján
Fotó: Nagy Mónika

IRODALMI KÁVÉHÁZ

Sarkady Sándor költő volt a vendége május 15-én a Benedek Kar Don Bosco Szakkollégiuma által életre hívott irodalmi kávéház sorozat első rendezvényének. A kellemes hangulatú összejövetelen két versíró hallgató is bemutatta műveit, és mesélt az alkotás folyamatáról.

-Elsőként mindig ott mutassuk meg, mit rejt a lelkünk, ahol élünk. Tehetségünket, írásainkat először a szűkebb pátriárkánkkal ismertessük és szerettessük meg, csak ezután lépjünk ki a nagyvilágba – tanácsolta az ifjú költőpalántáknak Sarkady Sándor, a Benedek-kar egykori oktatója, az irodalmi kávéház meghívott vendége. Az elismert, Sopron város díszpolgári címével is kitüntetett költő miután ismertette saját életútjának állomásait, arra biztatta a verseket író hallgatókat, hogy minél több pályázatra nevezzék be műveiket és minél több helyen igyekezzenek publikálni. Hallassák a hangjukat, mert csak így kapnak az olvasóktól és a költészetben jártas alkotóktól érdemi visszajelzést verseikkel kapcsolatban.

Kovács Virág Kata I. évfolyamos szociálpedagógus hallgató nyolc éve ír verseket. Elmondása szerint alkotásai középpontjában az emberi kommunikáció áll. Kata az emberi kapcsolatokból, kötődésekből és szakításokból, veszekedésekből, rigolyákból, szeretnivaló és változtatásra szoruló emberi személyiségjegyekből merít ihletet. Versei mélabúsak, olykor cinikusak. Az irodalmi kávéház közönségének elsőként egyik képversét, majd a 201-es kollégiumi szoba mindennapjait bemutató prózáját olvasta fel.

Mayer Barbara még írni sem tudott, amikor már rigmusokat költött, melyeket testvére vetett papírra. A szociálpedagógusnak készülő I. évfolyamos hallgató hatodik osztályos kisdiákként nyerte első versírópályázatát egy Győr-Moson-Sopron megyei versenyen. Azóta is töretlenül alkot. A hazaszeretet témáját taglaló versét a rendezvény hallgatóságával is megosztotta, majd megemlítette, hogy a versek mellett regényt is ír. Az alkotási fázis végstádiumában járva annyit elárult, szeretné, ha regénye és az abban megfogalmazott gondolatai nagyon sok olvasóhoz eljutnának majd.

Mayer Barbara a versírás mellett más műfajban is kipróbálta magát, hamarosan befejezi első regényét (Fotó: S.T.J.)

A Talentum – Hallgatói tehetséggondozás komplex feltételrendszerének fejlesztése a Nyugat-magyarországi Egyetemen – pályázat keretében megvalósult irodalmi kávéház a nyári szünet után, szeptembertől folytatódik. Híres, ismert írók, költők részvételével és művészi tehetséggel megáldott hallgatók további bemutatkozásával.

S. Takács Judit
PR-munkatárs

ALKALMAZOTT TUDOMÁNYI KONFERENCIA A TTK-N

Tizenegyedik alkalommal rendezett Természet-, műszaki és gazdaságtudományok alkalmazása címmel nemzetközi konferenciát a Természettudományi Kar (TTK) május 19-én, szombaton.

A szimpóziumon immár több évtizede gyűlnek össze a hazai és a külföldi, valamint a leendő szakemberek, hogy kutatási eredményeik ismertetésén kívül szakmai megbeszéléseket folytassanak. Ezért a konferencia egyrészt immár tradicionális, másrészt előremutató találkozó; ez utóbbi annak okán, hogy a közelmúltban felértékelődött az alkalmazott tudományok szerepe.

A szimpóziumot először a TTK négy oktatója, Puskás János, Kászonyi László, Szőcs Huba és Károssy Csaba szervezte meg. Az azóta eltelt években megrendezett konferenciákon nagyjából ötszáz alkalmazott tudományi előadás hangzott el. A prezentációk körülbelül húsz százalékával PhD-hallgatók álltak a résztvevők elé; a fiatal tehetségek gyorsan rájöttek, hogy a konferencián történő részvétel remek publikálási lehetőséget jelent számukra.

A szimpóziumon a Savaria Egyetemi Központ C-épületének tetején lévő csillagvizsgáló, valamint az épülő planetárium névadója, Kövesligethy Radó szeizmológus, geofizikus, csillagász életéről, munkásságáról szóló előadások – születésének 150. évfordulója tiszteletére – önálló szekcióban kaptak helyet. Emellett témák között szerepelnek matematikai alap- és alkalmazott kutatási eredményekről, a matematikai statisztika gazdaságtani, műszaki tudományi alkalmazásáról, természetföldrajzról, környezetvédelemről, meteorológiáról, klimatológiáról, a fizika és a matematikai fizika alapjairól, tudomány-, technika- és kultúrtörténetről, a humánbiológia aktuális problémáiról, valamint a megújuló energiával kapcsolatos eredményekről szóló beszámolók.

Kleinhappel Miklós

140 ÉVES AZ ÉPÍTÉSTANI INTÉZET

A jelentős jubileumot konferenciával ünnepelték

„A Selmeci Akadémia keretein belül létrehozott Építéstani Tanszék alapításának idején, 1872-ben húsz ország elhatározta, hogy a méterre és a kilogrammra új etalont készítenek, megteremtve ezzel az egységes metrikus rendszert. Ugyanebben az évben készítették el az első nyomógombos számológépet, ami a négy alapművelet elvégzésére volt képes, megkönnyítve a mérnöki munkát. Azóta sokat változott a mérnöki világ." Erről, valamint az elmúlt 25.000 oktatási napról beszélt Szabó Péter intézetigazgató az Építéstani Intézet 140 éves fennállása tiszteletére tartott konferencia megnyitóján. Szabó Péter megnyitó előadásában ismertette az intézet keretein belül folyó kutatási, tervezési munkákat, valamint bemutatta az intézmény által kiadott tankönyveket, kiadványokat.

Ezt követően Seidl Gábor, az egyetem volt oktatója tartott egy rövid köszöntőt. Őt Winkler Gábor egyetemi tanár, volt tanszékvezető követte, aki a tanszék oktatóinak építészeti tervezési munkáit mutatta be a korstílusok fejlődésének tükrében. Külön kiemelte a Bauhaus és az 1960-70-es évek közötti építészetben végbemenő változásokat, illetve ezek hatását a kor építészeinek stílusára.

A tanszékvezetők sorát Kubinszky Mihály egyetemi tanár előadása zárta. Kubinszky professzor úr Sopron sajátos városrészének, a Lővernek a fejlődéstörténetét mutatta be hajdani képekkel és érdekes történetekkel színesített előadás keretében.

Somfalvi György, a tanszék volt oktatója a „Puding próbája..." című előadásában az általa – hallgatók körében – készített kérdőív értékelését ismertette. A felmérés még az 1980-90-es években készült azzal a céllal, hogy az előadó megtudja, a hallgatók mennyire tartják fontosnak az általa oktatott tartószerkezeti tantárgyakat, illetve az építéstant.

Hantos Zoltán egyetemi adjunktus tartotta a konferencia utolsó előadását, amely egyfajta áttekintést adott az elmúlt évtizedekben az intézet keretein belül készített diplomamunkák és szakdolgozatok témáinak fejlődéséről, változásairól. Emellett ismertette az intézményben készült doktori disszertációkat és a hozzá kapcsolódó kutatásokat.

A rendezvényen több egykori oktató, doktorandusz, tanszéki mérnök, műszaki rajzoló és adminisztrátor vett részt, akik a délután tartott kötetlen beszélgetés során szívesen idézték fel az egykori egyetemi, tanszéki légkört, a valamikori közös munkát.

A konferencián kiemelték, hogy míg 1872-ben a műszaki oktatás vezérfonalát a nyersanyagok és energiahordozók kitermelése jelentette, amiért a föld mélyére kellett menni, addig 2012-ben az oktatást az informatika határozza meg, és ezért az intézet egy „felhő alapú" rendszer létrehozására törekszik. Ennek első lépéseként az intézet honlapjára feltöltötték Sobó Jenő selmeci professzor korábban reprint kiadásban megjelent, illetve még meg nem jelent műveit elektronikus formában, valamint a konferenciára készült tanszéktörténeti kiadványt.

MADARAK ÉS FÁK NAPJA

A Soproni-hegység növény-és állatvilágával ismerkedtek a hallgatók

Immáron hagyományosan május második hetében, május 9-én rendezte meg az NYME Benedek Elek Pedagógiai Kar, az Országos Erdészeti Egyesület Soproni Csoportja, a Fertő-Hanság Nemzeti Park Igazgatósága és a Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt. közös Madarak és Fák napi rendezvényét.

Május 9-e reggelén a Benedek Elek Pedagógiai Kar 2. évfolyamos óvodapedagógia szakos hallgatói Dr. Hartl Éva egyetemi docens vezetésével a kar parkjában tölgyfacsemetét ültettek, majd egész napos erdei gyalogos túrán vettek részt. Az érdekes szakmai programnak is beillő kirándulás a Fertő-Hanság Nemzeti Park Igazgatóság szakembereinek vezetésével és az együttműködő partnerek segítségével valósult meg.

A gyalogtúrán a hallgatók megismerkedtek a Soproni-hegység növény és állatvilágával, az erdőgazdálkodás és természetvédelem alapvető feladataival. A kirándulás során ellátogattak a Nádor-magaslatra, megtekintették a Cserkész-kápolnát, gyönyörködtek a tavaszi erdő szépségében és a Gloriett-kilátóról kínálkozó szép kilátásban, miközben lehetőségük nyílt közvetlen madármegfigyelésre is. A Madarak és Fák Napja alkalmából szervezett túra minden egyes résztvevője közvetlen tapasztalás útján szembesülhetett az élményalapú tanulásszervezés különféle módjaival.

A jeles nap ünnepi megemlékezésére kora délután a Szalamandra-tónál került sor, ahol Dr. Hartl Éva egyetemi docens a Madarak és Fák Napja történetéről, az iskolai megünneplés múltjáról beszélt, a hallgatói csoportok pedig rövid műsorokkal emlékeztek meg e nap jelentőségéről. A tanulságos, erdők-mezők élővilágát megismertető rendezvény vidám szalonnasütéssel zárult.

A délutáni kötetlen beszélgetés során szívesen idézték fel a valamikori közös munkát

A tölgyfacsemetét Dr. Katona György dékánnal együtt ültették el a hallgatók

I. KÁROLY ARANYFORINTJA

Soltra E. Tamás egyetemi docens tervei alapján készült az I. Károly aranyforintja emlékérme

I. Károly aranyforintja elnevezéssel a Magyar Nemzeti Bank tízezer forintos címletű arany emlékérmét bocsátott ki 2012. május 15-én, amely a Középkori magyar aranyforintok sorozat indító elemeként jelenik meg. A Soltra E. Tamás tervei alapján készült érme ünnepélyes bemutatására a Mindentudás Egyeteme szellemiségét és stílusát követő konferencia keretében az ELTE-BTK-n került sor, amelyen előadások hangzottak el a középkori Nyugat-Európa pénzhasználatáról, Anjou királyunk reformjairól és a firenzei mintákon alapuló, első magyar aranyforintról.

Dr. Dezső Tamás dékán rövid bevezetője után Dr. Nagy Balázs, egyetemi docens tartott előadást Aranyhasználat és aranypénzverés a középkori Nyugaton címmel.

A konferencia második előadója dr. Draskóczy István egyetemi tanár volt, aki - a korábban Károly Róbertként ismert - I. Károly (1301-1342) gazdaságpolitikájáról beszélt, melynek legfőbb elemei a következők voltak: bányászat fellendítése, a kereskedelem fejlesztése, a városok számának növelése és a mindezeket támogató pénzügypolitika. Az új király felismerésének és erélyének köszönhetően az ország kihasználta, hogy Európa nemesfémkészletének 90 százaléka (!) a Kárpát- és a Cseh-medencében volt található. Károly gazdaságpolitikájának leghíresebb és legnagyobb volumenű eleme az új, értékálló, nemzetközileg elismert és elfogadott aranypénz veretése volt, amely révén a királyság bekapcsolódhatott az „európai világgazdaság" vérkeringésébe.

Harmadik szereplőként Tóth Csaba, a Magyar Nemzeti Múzeum Éremtárának munkatársa tartott előadást „Florenus Ungaricalis – Az első magyar aranyforint" címmel, melynek értékét és fontosságát az alapján is meg lehet ítélni, hogy már akkor is készültek belőle hamisítványok.

Az előadások után Király Júlia, az MNB alelnöke méltatta a rendezvényt és ünnepélyesen kibocsátotta az emlékpénzt, melyet a rendezvény zárásaként bemutatott az érme tervezője, Soltra E. Tamás, akinek mesterjegye megtalálható az 1500 példányban készült emlékérme hátoldalán.

SZÖGBEVERÉS AZ AMI-BAN

2012. május 16-án került sor az NYME-FMK Alkalmazott Művészeti Intézetének Formatermében a végzős hallgatók búcsúztatójára hallgatótársaik és tanáraik jelenlétében.

Az eseményen az egyetemi és kari vezetést Takáts Péter oktatási rektorhelyettes, Jereb László, a Faipari Mérnöki Kar dékánja és Dénes Levente dékánhelyettes képviselte. Jereb László megnyitó szavai után Mészáros György intézetigazgató üdvözölte a megjelenteket, és köszöntötte a több mint félszáz végzős hallgatót. Hangsúlyozta, hogy az intézetben zajló iparművész-képzés eredményességét, jelentőségét alátámasztja többek között a hallgatók által elért sikerek sora és az általuk létrehozott számos alkotói szerveződés is. Mindez tanáraik éveken át végzett, elhivatott oktatómunkáját is magában foglalja.

Ezt követően az alsóbb éves hallgatók köszöntötték a végzősöket, ajándékként levetítve a róluk készült filmetűdöt. Majd a tanulmányaikat befejező diákok képviselőinek búcsúzó szavai után a régi öt éves, és az új MA és a BA képzés belsőépítész, formatervező és tervezőgrafikus hallgatói sorra beverték a nevükkel ellátott, kézzel kovácsolt vasszöget a terem közepén elhelyezett hatalmas keményfa gerendába. Ebben ott sorakoztak az előző tizennégy év végzettjeinek emlékét őrző szögek is. A hagyományteremtő szándék ereje és tartóssága így ölt testet és gazdagítja – Jan Assmann terminológiáját követve – a tárgyi emlékezet repertóriumát.

A rítust követően a rendezvényt szervezők egy oldott hangulatú, estébe nyúló beszélgetés keretében forró gulyással látták vendégül hallgatótársaikat és tanáraikat. Kiváló alkalom teremtődött ez által az együtt töltött egyetemi évek emlékeinek felidézésére. Természetesen szóba kerültek a közeljövő tervei is: van olyan végzős hallgató, aki folytatja tanulmányait mesterszakon, de sokan elhelyezkednek szakmájukban, hiszen – ahogy az előző évek tapasztalata bizonyítja – diplomájuknak köszönhetően keresett végzettséggel lépnek ki az Alma Mater kapuján.

Dr. Molnár László
egyetemi docens
NYME-FMK-AMI

Sorra beverték a nevükkel ellátott, kézzel kovácsolt vasszöget a keményfa gerendába
Fotó: Dénes Nóra

AZ ARANYKAPU JUBILEUMA

Fennállásának 40 éves évfordulóját ünnepelte pénteken a Nyugat-magyarországi Egyetem Aranykapu Gyakorló Óvodája.

Az ünnepségen Németh Istvánné óvodavezető köszöntötte a meghívott vendégeket, az óvodapedagógus szakma képviselőit, korábbi és mostani óvodavezetőket, a Benedek Elek Pedagógiai Kar oktatóit és a szülőket. A vezető felidézte az óvoda múltját, felvázolta az évtizedek alatt történt fejlesztéseket, és összefoglalta az elért szakmai sikereket.

Köszönetet mondott mindazoknak, akik az óvoda falai között, vagy a falakon kívülről segítették az óvodában folyó színvonalas szakmai munkát, a kisgyermekek nevelését, az óvodapedagógus hallgatók felkészítését és a végzett óvodapedagógusok szakmai továbbfejlesztését.

A fenntartó intézmény nevében Prof. Dr. Faragó Sándor, a Nyugat-magyarországi Egyetem rektora mondott köszöntőt, aki unokája révén nagyszülőként is kötődik az óvodához.

A Benedek Elek Pedagógiai Kar nevében Dr. Katona György dékán köszöntötte a vendégeket. A pedagógiai kar vezetője név szerint is köszönetet mondott azoknak a kollégáinak, akik meghatározó szerepet töltöttek és töltenek be a szakma, a kar és az óvoda életében.

A kar a hazai óvodapedagógus képzés egyik legszínvonalasabb fellegvára - emelte ki. A születésnapra az óvoda életéből merített tréfás történetet hozott, amelyet Takáts Tamásné - korábban óvó néni, később - dékáni hivatal vezető mesélt el neki a gyerekek között töltött időszakából. A kedves történet után a kar vezetője jelképes ajándékokat adott át az óvodai csoportoknak.

Az ünnepi hangulat megteremtéséhez a Soproni Lővér Kürtösök kürtös köszöntővel, az óvodások táncos műsorral, Bolla Balázsné és Sikter Velasquez De La Torre Krisztina népdalokkal és gyönyörű énekhanggal, Árvayné Nezvald Anett, a Benedek-kar oktatója és a kar hallgatói kórusművekkel, az óvodában dolgozó óvó nénik pedig csodálatos narrációs árnyjátékkal járultak hozzá.

Csiha Tünde Noémi

A jubileumi ünnepségen Németh Istvánné óvodavezető köszöntötte a vendégeket

ÁLLÁSBÖRZE SOPRONBAN

Immáron második alkalommal rendezték meg 2012. május 4-én a Soproni Állásbörzét, amit három kar: a Benedek Elek Pedagógiai Kar, a Faipari Mérnöki Kar, és a Közgazdaságtudományi Kar szervezett közösen a GYIK Rendezvényházban. Az Állásbörze az EHÖK által rendezett hagyományos Ökörsütés programjaihoz kapcsolódott, hangsúlyozva a hallgatói szervezetek együttműködését.

Az egyetem hallgatói az Állásbörzét megelőző Karrier Napon elméletben már felkészülhettek az álláskeresés technikáiból, tudnivalóiból, így többen érkeztek előre megírt önéletrajzzal, motivációs levéllel a rendezvényre. A konkrét állásajánlatokat kínáló kiállítókat május 4-én Dr. Bejó László, a Faipari Mérnöki Kar dékánhelyettese köszöntötte. A megnyitót követően az Állásbörzére érkező helyi média (Pulzus Tv, Kisalföld napilap) készített interjút a kiállítókkal, szervezőkkel és résztvevőkkel.

Idén 16 kiállító 32 álláslehetőséget kínált a helyszínen, a későbbiekben pedig a kari Karrier Irodákhoz még ennek többszörösét juttatták el elektronikus úton.

A börzén azonban a cégek képviselői nem csupán munkalehetőséget kínáltak, hanem előadásokat is tartottak, melyek által a fiatalok olyan értékes, az elhelyezkedésüket szolgáló ötletekhez jutottak, amik minden bizonnyal megkönnyítik álláskeresésüket itthon és külföldön egyaránt. Mindemellett a látogatók segítséget kaptak az állásinterjún való helyes megjelenéshez és fellépéshez, illetve tájékozódhattak a munkakeresők és pályakezdők jogairól is.

A kiállítók közül a legtöbb állásajánlattal – köztük nagyon sok külföldi lehetőséggel – a munkaközvetítő cégek érkeztek. Ezekről a lehetőségekről a hallgatók a börze után elektronikusan is tájékozódhattak. Az elhangzott előadások egy része és az állásajánlatok elérhetőek az egyetem központi honlapján: http://karrieriroda.nyme.hu/index.php/19230/?&L=1

Az Állásbörze kiállítói a következő cégek voltak: Verso Nyelviskola, Állásstart Kft., CCUSA Hungray Kft., Human Matrix Személyzeti Tanácsadó Kft., Győr- Moson- Sopron Megyei Kormányhivatal Munkaügyi Központ (Sopron), Flandorffer Ignác Szociális Intézet és Mikrotérségi Gondozási Központ, Sopron és Környéke Gyermekjóléti és Családsegítő Szolgáltató Központ, Sopron Megyei Jogú Város Egyesített Bölcsődei, Cultural Exchange Au Pair Kft., Gyöngyhíd Nonprofit Közhasznú Kft, Origo-Sánta Építő Zrt, Kemabo Kft. , Cliff Bútor Kft. , AMS (arbeitsmarkt Service) Burgenland, EURES-T Pannonia, Pannon Work Személyzeti Tanácsadó Zrt.

Kassainé Schmuck Vivien
karrier tanácsadó, az Állásbörze főszervezője
NYME-BPK

OSZTRÁK KÖNYVTÁRAK: ÖSSZEKÖTNI, AMI ÖSSZETARTOZIK

Fennállásának huszadik évfordulóját ünnepelte a SEK D–épületében található szombathelyi Osztrák Könyvtár. A rendezvényen megjelent az osztrák külügyminisztérium képviselője és Ausztria magyarországi nagykövete is.

Az osztrák könyvtárakat jellemzően a felsőoktatási intézményekben helyezték el. Hazánkban Szeged után másodikként így került Szombathelyre is egy az ország nyugati szomszédja által felajánlott értékes gyűjteményekből.

Az ünnepségen Horváthné dr. Molnár Katalin, a Bölcsészettudományi Kar dékánja hangsúlyozta, a könyvtár fontos szerepet játszik abban, hogy a kar integrálódhasson a közép-európai kulturális térségbe. Oktatóknak, hallgatóknak, valamint „külsős" olvasóknak egyaránt nagy segítség a német nyelvű oktatásban, kutatásban, s nélkülözhetetlen volt a német alapszak akkreditációjakor is.

Dr. Takács Dóra főiskolai docens, a Germanisztika Intézeti Tanszék koordinátora hangsúlyozta, hogy a könyvtárnak hála az osztrák kulturális újdonságokat „el tudják hozni" Szombathelyre, köszönhetően az osztrák külügyminisztériummal, az Osztrák Irodalmi Társasággal és az Osztrák Kulturális Fórummal ápolt gyümölcsöző kapcsolatnak. Ennek eredményeképp a Berzsenyi téri épület csak a tavalyi évben sok máson kívül felolvasóesteknek (például Jutta Treiber, Malte Herwig, Barbara Aschenwald, Halasi Zoltán, Buda György részvételével), workshopoknak (a kreatív írástól a fordítástudományig), filmvetítéseknek, illetve kiállításoknak adott helyet.

Christine Dollinger az osztrák külügyminisztérium képviseletében azt mondta, Ausztria az 1990-es évek elején úgy vélte, az osztrák könyvtárak, majd az így megkezdett kulturális együttműködések segítségével összeköthető mindaz, ami összetartozik. Az ország először a kelet-európai térségre koncentrált, ám azóta 61 osztrák könyvtár található a világban, többek között Oroszországban, Közép-Ázsiában, Jerevánban. A létesítményeket eddig mintegy 220 ezer látogató kereste fel, akik már 350 ezer dokumentumot kölcsönöztek. A külügyminisztérium munkatársa hangsúlyozta, nem először tesz látogatást a vasi megyeszékhelyen, így a városban is többször meggyőződhetett arról, hogy van értelme az osztrák könyvtárak létrehozásának.

A megnyitó után az Elisabeth Lang, Pólay Veronika, Szatmári Petra és Takács Dóra szerkesztésében idén a németországi kiadó gondozásában megjelent Kapcsolódási pontok című kötetet mutatták be. A kiadvány a Germanisztika Intézeti Tanszéken 2010. október 7–8. között megrendezett Sprache(n) und Literatur(en) im Kontakt 5 című nemzetközi konferencia előadásainak szövegét gyűjti egy csokorba.

A program folytatásában Jovita Dermota színművész olvasott fel Klimt leveleiből és Peter Altenberg A csók című festményéhez írt szépprózájából. A felolvasáson részt vett Michael Zimmermann, Ausztria magyarországi nagykövete is.

Kleinhappel Miklós

IDŐSOTTHONOKBAN, BETEGÁGYAK MELLETT A SEK HALLGATÓI

A Savaria Egyetemi Központ hallgatóinak egy csoportja saját kezdeményezésre a közelmúltban újra ellátogatott idősotthonokba, valamint középsúlyosan és súlyosan fogyatékos betegeket gondozó szombathelyi intézményekbe, hogy műsorukkal boldog perceket szerezzenek a lakóknak és az ápoltaknak.

Csaknem egy tucat hallgató tavaly novemberben elhatározta, hogy a karácsony közeledtével apró ajándékokkal és általuk összeállított, előadott verses-zenés műsorral lepik meg az idős, beteg embereket. Tervükkel megkeresték a SEK-en elmúlt év szeptemberétől működő Szombathelyi Katolikus Egyetemi Lelkészség vezetőjét, dr. Németh Norbertet, aki gondolkodás nélkül felajánlotta segítségét a fiataloknak.

A hallgatók terve az volt, hogy a 2011-ben, az Önkéntesség évében hagyományteremtő szándékkal útjára indított akciójukat a jövőben újabbak is kövessék majd, az egyetemi központ mind több hallgatója, valamint Szombathely lakosainak részvételével.

Az egyetemisták korlátozott anyagi lehetőségeik miatt gyűjtésbe fogtak, hogy ne kelljen üres kézzel az intézményekbe látogatniuk: cégeket, intézményeket kerestek meg, hogy azok felajánlásai révén szaloncukrot, csokoládét vihessenek magukkal.

A hallgatók a karácsonyi műsor sikerén felbuzdulva húsvét előtt újra szervezkedni kezdtek. Megint verseket, novellákat, zenéket válogattak, próbákat szerveztek, majd az összeállított műsorral felkeresték az idősotthonokat és a betegeket gondozó intézményeket.

A csoport egyik nem titkolt célja, hogy a városban élők felfigyelhessenek arra az értékre, amit a szombathelyi hallgatók képviselnek – mondta Nikolics Zsanna, az akciók egyik szervezője. – Mivel egyetemisták vagyunk, nincs anyagi forrásunk terveink megvalósításához. Amit viszont tudtunk tenni, azt mind beleadtuk a programokba: időnket, tehetségünket és szívünket. Ahogy megpróbálunk ajándék lenni a nehezebb sorsú, beteg és fogyatékkal élő társaink életében, úgy a mi életünk is változik: apró léptekben ugyan, amit mi alig veszünk észre, mégis érezzük, hogy formálódunk. Erről szereztünk életre szóló élményeket egy-egy betegágy mellett és a gondozottak között.

Kleinhappel Miklós

Idejüket, tehetségüket, szívüket adták a műsorba

AMI-S SIKEREK

A Young Package 2012 nemzetközi csomagolástervezői pályázaton III. díjat nyert Pethő Veronika, a Nyugat-magyarországi Egyetem Faipari Mérnöki Kar Alkalmazott Művészeti Intézetének másodéves tervezőgrafikus BA szakos hallgatója.

Ugyanezen a pályázaton kiállították és katalógusba került Héjja Luca másodéves tervezőgrafikus BA szakos hallgató munkája.

Hallgatóink eredményeihez gratulálunk.

Juhász Márton

A teástasakok költői üzeneteket rejtenek

TESZEDD 2012

A Gidai Erzsébet Közgazdaságtudományi Szakkollégium szervezte csapat is csatlakozott idén a TeSzedd - Önkéntesen a tiszta Magyarországért kampányhoz.

A szakkollégium fontos feladata az értelmiségi léttel járó társadalmi felelősségvállalás, tettekben, példát mutatva, illetve lehetőséget teremtve mindenki számára a bekapcsolódáshoz. Mindehhez remek lehetőség volt e hulladékgyűjtési akció, ahol a sok önkéntes munkája összeadódik.

A zordabb időjárás ellenére a maroknyi, ám lelkes csapat nagy lendülettel látott munkához. Helyszínül a Barátság-parkot, valamint a Béke út bokros területét választottuk. A parkban található Trianon-emlékmű így pont a nemzeti összetartozás napja előtt kaphat tisztább környezetet, továbbá az egyetemisták által is gyakran használt útszakasz környéke is rendezettebb lehet. Nem a mennyiségre, hanem a minőségre törekedtünk, relatíve rövid, pár száz méteres szakaszon több ezer csikket szedtünk fel. Vajon mi kell ahhoz, hogy egy közösség rádöbbenjen, a cigarettacsikk is szemét, mely környezetünket, az elszórt kosz látványa pedig lelkünket is mérgezi? Megújulhat-e egy léptennyomon szeméthalmok között élő társadalom? Éreztük, hogy ezt a munkát csak abbahagyni lehet, befejezni nem. Csepp a tengerben, de a tenger cseppekből áll össze, ezért minden csepp, fontos csepp.

A közösség ereje a tetteiben mutatkozik meg. A későbbiekben is várunk közénk mindenkit, aki ebben hisz.

Koloszár László

CSODÁLATOS NÖVÉNYEK NAPJA

Az Európai Növénytudományi Társaság (EPSO) felhívásához csatlakozva május 18-án, pénteken a Nyugat-magyarországi Egyetemen is megtartották a Csodálatos Növények Napját.

Az egyetem Élő Növénygyűjteménye a Természeti Erőforrások Kutatóközpontban Sitkei György akadémikus fotóiból rendezett kiállítással, szakkönyvkiállítással, a botanikus kert növénycsodáiról készült poszterkiállítással, fűszer- és gyógynövénykiállítással, gyógytea kóstolóval, egész napos vetítéssel, valamint tematikus gyereksarokkal várta látogatóit.

- Kaptunk egy felhívást, hogy csatlakozzunk a Csodálatos Növények Napja kezdeményezéshez, és úgy gondoltuk, hogy mint gyűjteményes kertnek, ez feladatunk. Egyike vagyunk annak a 23 gyűjteményes kertnek, akik megtartják a mai növénynapot. Közel van hozzá a Madarak és Fák Napja, de úgy gondolom, a természet csodáira és köztük a növényekre nem lehet elég sokszor felhívni a figyelmet. Így teljesen természetes módon veszünk részt benne – hangsúlyozta a növénynap reggelén tartott megnyitón Ezerné Lóth Annamária, a Nyugat-magyarországi Egyetem Élő Növénygyűjteményének vezetője. Mivel nemzetközi szinten és hazai berkekben is idén rendezik meg először ezt a napot, még nincs ilyes fajta tapasztalatunk. Megpróbáljuk a legkülönbözőbb korosztályokat: óvodásokat, iskolásokat és a felnőtteket is megszólítani. Botanikus kerti sétával és egy kis rögtönzött kiállítással várjuk az idelátogatókat, ahol szakmai könyvújdonságokat tekinthetnek meg. Másrészt egy kis fűszernövénybemutatót tartunk, gyógytea kóstolással. Az érdeklődőknek bemutatjuk Dr. Sitkey György professzor lenyűgöző fotóit, amelyeket személyesen a professzor úrtól kaptunk, s amelyeket távoli tájakon élő növényekről készített. A botanikus kertben vezetett séta lesz külön az óvodásoknak, külön a felnőtteknek és a szakközepeseknek. A kicsiknek, hogy érdekesebb legyen a dolog egy kis játékkal is készültünk. Remélem, hogy velünk tartanak és a program elnyeri tetszésüket – fűzte hozzá.

Nos, a jó hangulatú programok valóban sikert arattak kicsik és nagyok körében egyaránt. Az előre meghirdetett programpontokra este 18 óráig érkeztek érdeklődők. A délelőtt folyamán mintegy 90 soproni óvodás látogatott el a rendezvényre és az egyetem botanikus kertjébe.

A megnyitón a Lippai János Kertészeti Szakképző Iskola tanulói is részt vettek.

– Az osztályomban nyolcadmagammal tanulok parképítőnek, technikusi képzésben. Örömmel érkeztünk ide, mert az itt kiállított anyagok többletet nyújtanak az iskolai tananyaghoz. A kiállítást végignéztük és érdekesnek találtuk. Reméljük, hogy a botanikus kerti séta is tanulságos lesz és újabb adalékokkal szolgál majd a növényekről – válaszolta egyikük.

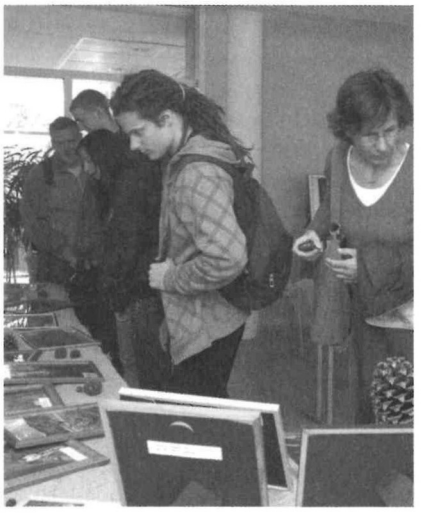

Csiha Tünde Noémi

XIII. FÖLDMÉRŐ TALÁLKOZÓ ERDÉLYBEN

2012. május 10-13. között az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság (EMT) Földmérő Szakosztálya 13. alkalommal rendezte meg az erdélyi és az anyaországi földmérők találkozóját, ezúttal Kolozsváron. Történelme során kincses Kolozsvárhoz a magyar nemzet - az államvezetés, politika, tudomány, művészet és sport területének - kimagasló egyéniségei kötődnek, élükön legnagyobb szülöttjével, Mátyás királlyal.

A találkozón az elmúlt évekhez képest kevesebben vettek részt (közel 120 fő), melynek oka alapvetően a kedvezőtlen gazdasági és pénzügyi helyzet. A XIII. Földmérő Találkozó tematikája a műszaki informatikai fejlődés, a szakmai felkészültség, a piacorientált tudás volt. Ennek megfelelően az előadások a három kérdéskörhöz kapcsolódtak:

- a műszaki informatikai fejlődés szakmánkra vonatkozó hatásai: a felszereltség és a szakmai felkészültség modernizálódása;
- szakmai sikereink előfeltétele a piacorientált tudás;
- elért eredményeink.

A pénteki konferencián 23 előadás bizonyította szakembereink nyitottságát és érdeklődést a jelen és a jövő kihívásai iránt. Az összes előadást itt nem soroljuk fel, a részletes program megtalálható a www.emt.ro honlapon. Az előadások között két GEO-s hallgató is bemutathatta TDK-dolgozatát. Klujber Anikó a „Különböző osztályozási eljárások alkalmazása mesterséges felszínek térképezéséhez", és Vécsei Erzsébet a „Városi vegetáció felmérése távérzékelési módszerekkel" témakörben tartott előadást. A találkozó helyszíne a Hotel Napoca Athene terme volt, amely kellemes környezetet biztosított a program lebonyolításához. Az esti kultúrműsorral egybekötött díszvacsorán lehetőség volt baráti eszmecserékre, ismerkedésre, kikapcsolódásra.

A földmérő találkozók „szokásos" rendjének megfelelően szombaton szakmai kirándulást szerveztek a Kolozsvár - Magyargyerőmonostor - Magyarvalkó - Bánffyhunyad - Jósikafalva - Tárnica tó - Kolozsvár útvonalon. A GEO csapata (dr. Mélykúti Gábor, dr. Végső Ferenc, dr. Engler Péter, Klujber Anikó, Palkovics Edina, Vécsei Erzsébet, Hanó Péter, Patkó Gergő) Bánffyhunyadon csatlakozott a társasághoz, ugyanis délelőtt a Babes-Bolyai Tudományegyetem Tudományos Diákköri Konferenciáján vettünk részt. Erről részletesen egy másik „tudósításban" olvashatnak.

Engler Péter

OKTATÓK A NANKINGI ERDÉSZETI EGYETEMEN

2012. május 7-14. között a Faipari Mérnöki Kar három oktatója projektindító megbeszéléssel és tanulmányúttal egybekötött látogatást tett a Nankingi Erdészeti Egyetem Bútor és Ipari terméktervező Intézetében.

A látogatás apropóját egy közös TéT-pályázat adta, melynek fő célja a két kar famodifikációs és a módosított faanyag alapú termékfejlesztés kutatási programjainak összehangolása, illetve közös kutatások indítása.

A látogatás során Prof. Dr. Kovács Zsolt bemutatta a Nyugat-magyarországi Egyetemet, Dr. Németh Róbert a Faanyagtudományi Intézetben folyó famodifikációs kutatásokról, Dr. Dénes Levente a Terméktervezési és Gyártástechnológiai Intézetben megvalósított termékfejlesztésekről tartott előadást. A fogadó fél betekintést nyújtott a faipari kar és a Bútor és Ipari terméktervező Intézet kutatási infrastruktúrájába, az aktuális kutatási témákba. A tanulmányút idején lehetőség nyílt faipari üzemek megtekintésére is, ahol szemtanúi lehettünk mind a kézműves mind a nagyipari feldolgozási technológiák kínai megvalósításának. A látogatást kötetlen hangulat és nagyfokú együttműködési készség jellemezte. A projekt a kínai fél őszi látogatásával folytatódik.

FMK

DIPLOMABÉLYEGEN A NÉPMESÉK

Nyilvános diplomavédésen mutatta be a magyar népmesékhez készített bélyegsorozatát Nádi Boglárka.Az AMI tervezőgrafikus hallgatója kiváló minősítésre számíthat – írja a Kisalföld megyei napilap.

Nyilvános diplomavédés kezdődött tegnap a Nyugat-magyarországi Egyetem Alkalmazott Művészeti Intézetében. Az első napon a tervezőgrafika szakos hallgatók mutatták be munkáikat, a védés június 14-ig tart.

A székesfehérvári születésű Nádi Boglárka magyar népmesékhez készített bélyegsorozatával járult a vizsgabizottság elé.

Egyetemünk hallgatója hét népmeséhez készített bélyegillusztrációkat, egyebek mellett a Kisgömböchöz, Az égig érő paszulyhoz, A csillagszemű juhászhoz, A kismalac és a farkasokhoz. A bélyegek tematikájához illeszkedő bélyegző és boríték is készült, melynek belsejét míves formák díszítik.

- Sokan kérdezhetik, hogy ebben a talmi korban mi értelme a bélyegkészítésnek. Bogi megadta a választ azzal, hogy ragaszkodott a minőséghez, kultúrához – nyilatkozta a napilapnak Takáts Márton grafikus- és festőművész, Boglárka opponense.

- Sokat köszönhetek Juhász Márton témavezetőmnek és Borsa Alíz konzulensemnek, hogy sikerült teljesíteni a célkitűzésem – válaszolta újságírói kérdésre Boglárka, aki mesterképzésen folytatja tovább tanulmányait az egyetemen.

Csiha Tünde Noémi

MAGYARORSZÁG RITKA FA- ÉS CSERJEFAJAINAK ATLASZA

Az Ünnepi Könyvhéthez kapcsolódóan Budapesten már bemutatták Dr. Bartha Dénes professzor legújabb, igényes kivitelű könyvét, Magyarország ritka fa- és cserjefajainak atlaszát.

Az atlasz részletesen és monográfiaszerűen mutatja be hazánk valamennyi ritka, fás szárú növényfaját.

A kötetben 49 kismonográfiában tárgyaljuk a ritka dendrotaxonokat, ami közel száz fajt, kisfajt jelent. A bevezető fejezetekben a dendrológia tudományával ismertetjük meg az olvasót, és adunk ízelítőt a fás szárúak kutatástörténetéből.

A kötet megírásában 29 szerző működött közre, továbbá 127 hazai és 36 külföldi szakembertől kaptunk segítséget. Az illusztrációs anyag összeállításában 22 fotós és grafikus vett részt. Könyvünket több száz színes fénykép illusztrálja, az egyes fajok hazai előfordulását részletes hálótérképek mutatják be.

Magyarország ritka fa- és cserjefajainak atlasza
Szerk.: Dr. Bartha Dénes
A könyv a Kossuth Kiadó 2012-es újdonsága és a Kossuth Természettár sorozat része

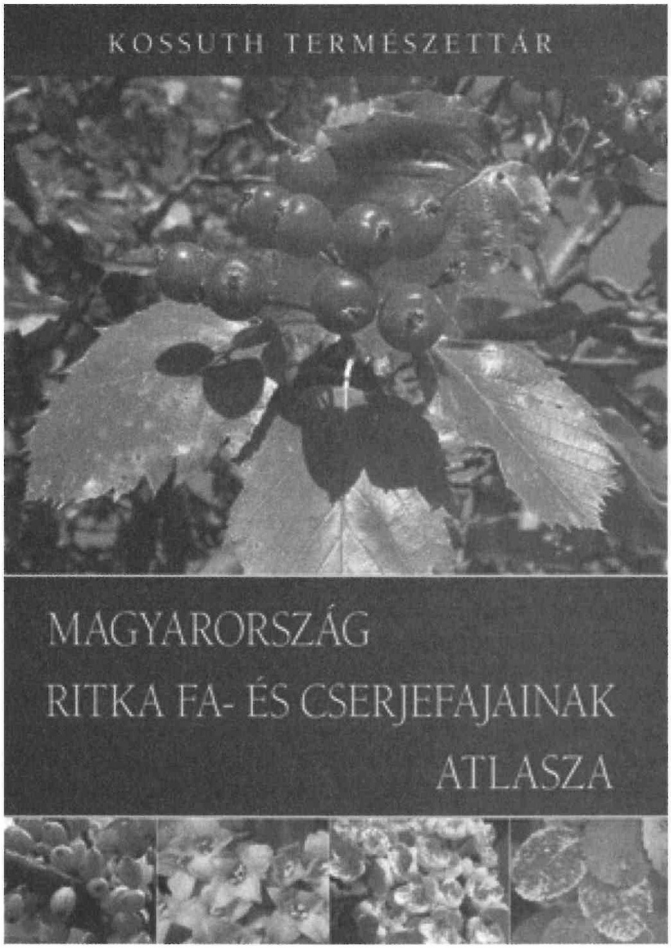

LANDSCAPE AUTORSHIP 2012

Az Erdővagyon-gazdálkodási és Vidékfejlesztési Intézet szervezésében 2012. május 26. és június 9. között rendezték meg a Landscape Authorship Erasmus intenzív angol nyelvű kurzust.

A programon 6 európai országból: Norvégiából, Szlovéniából, Franciaországból, Svédországból, Portugáliából és hazánkból összesen 35 hallgató és kísérő tanáraik vesznek részt. Az Erasmus-program által támogatott angol nyelvű intenzív kurzust 2004 óta minden évben más országban rendeztük meg.

A képzés célja idén a Fertő-táj megismerése, elemzése és védelmi, fejlesztési javaslatok kidolgozása a határ két oldalán. Az idei kurzus témaköre: „A folytonosság sarokkövei a vizek és a nád, az erdők, a gyepek, a szőlők, a helyi építőanyagok és építészet." Ennek megfelelően az egyetemi hallgatók 5 vegyes, nemzetközi csoportban végzik a tájelemzést és értékelést, és adnak a kurzus végén tájvédelmi és térségfejlesztési javaslatokat.

EMK

DOBOGÓS HELYEK AZ OFKD-N

Az Erdőmérnöki Kar három hallgatója szerzett dobogós helyet Veszprémben a 2012. április 6-7-én megrendezett XIII. Országos Felsőoktatási Környezettudományi Diákkonferencián

A 23 szekcióban zajló országos diákkonferencián a Nyugat-magyarországi Egyetemet 7 hallgató képviselte: hidrobiológiai szekcióban Szita Renáta, környezeti földtan és talajtan szekcióban Kónya Anikó, környezeti kémia szekcióban Kocsis Ramóna, környezetminősítés, állapotértékelés szekcióban Erdő Ádám, természetvédelem I. szekcióban Harta István, toxikológia, ökotoxikológia szekcióban Samu Szabolcs, valamint Gecseg Andrea. Valamennyien derekasan helytálltak, közülük hárman ráadásul dobogós helyen végeztek.

Országos első helyezést szerzett szekciójában Szita Renáta másodéves környezetmérnök MSc. szakos hallgató (Témavezetők Dr. Ambrus András és Dr. Gribovszki Zoltán), második helyezést ért el Kocsis Ramóna elsőéves környezetmérnök Msc szakos hallgató (témavezetők: Dr. Németh Zsolt és Badáczy Dorottya) és harmadik helyen végzett Erdő Ádám negyedéves (7. féléves) természetvédelmi mérnök BSc. szakos hallgató (témavezetői: Dr. Traser György és Dr. Winkler Dániel). Mindhármuk dolgozata az ember környezetre gyakorolt hatásával foglalkozik.

Csiha Tünde Noémi

FERTŐ-TÓ: HARMÓNIÁBAN A TERMÉSZETTEL

Miért szükséges a Fertő-tavi Bioszférapark fennmaradása? A „BIOSERV"-projektben a Thomas Wrbka vezette ökológus csoport – a BOKU-val és az NYME-vel együttműködve – azt vizsgálta, hogy milyen előnyöket nyújtanak a természet és a társadalom számára a „Bécsiek tengere" körüli ökoszisztémák.

Az osztrák oldalon a Fertő-tó UNESCO-bioszférapark megmaradása kérdésessé vált. Fennáll a veszélye annak, hogy a területet megfosztják ettől a védettségi státusztól, amely Németországgal ellentétben Ausztriában viszonylag kevéssé ismert. A kutatók kötelességüknek érzik, hogy megvizsgálják, milyen előnyökkel járhat e cím megőrzése a természet és az ember számára, és miként lenne célszerű a bioszféra-parkot újjáalkotni.

Ezek voltak a központi kérdései két, határon átnyúló projektnek is, melyek eredményeit a kutatók 2011 novemberében Illmitz-ben mutatták be a helyi érdekelteknek

Ember és természet

Az UNESCO MAB (Ember és Bioszféra) programjának megvalósítása érdekében az Osztrák Tudományos Akadémia megbízásából a Bécsi Egyetem, Természetvédelmi-biológia, Vegetáció- és Tájökológiai Intézet munkatársai, Thomas Wrbka vezetésével a „bioszférapark" védettségi kategória szerepét vizsgálták a Fertő-tavon. Eredetileg a bioszféraparkok kizárólag ökoszisztéma-kutatási célokat szolgáltak, azonban a 90-es években paradigmaváltás következett be: azóta az ember és a természet közti kölcsönhatás vizsgálata van a középpontban. „Egy bioszféraparkban a fenntartható fejlődés, a természetvédelem és a kutatás szempontjainak összhangban kell lenniük – pontosan ez a helyzet a Fertő-tó esetében is" - állapítja meg Wrbka.

Üres címke?

„A Fertő-tó 1977 óta bioszféra-rezervátum – sajnos azonban csak papíron" - folytatja az ökológus. Az UNESCO-követelmények szerint egy régiónak a „bioszférapark" címet ki kell érdemelnie és egy sor kritériumnak kell megfelelnie pl. védett természeti terület egy bizonyos területnagyság felett; területi zonáció, amelyben magterületet, puffer- és fejlesztési övezetet jelölnek ki; valamint területfejlesztési koncepció kidolgozása. Mivel ebben az esetben a „védett természeti területek" és a „kiterjedés" már adottak, tudományos módszerekkel a terület növelésének és az új határok kijelölésének lehetőségeit kívántuk kidolgozni, valamint a közösség számára a táj nyújtotta szolgáltatásokat bemutatni." Ez utóbbira alkalmazta az interdiszciplináris kutatócsoport az ökoszisztéma-szolgáltatások koncepcióját.

A természet által nyújtott szolgáltatások

A kutatók öt tájfunkció csoportot elemeztek: 1) szabályozó funkció – pl. klímaszabályozás a vízpárolgás által; 2) klasszikus termelési funkció; 3) élőhely-megőrzési funkció – úgyszólván a természet önértéke; 4) társadalmi-kulturális funkció – a táj információszolgáltató, esztétikai, vallási jelentősége; 5) eltartó funkció – a beépítések, vagy rekreáció, illetve mezőgazdasági termelés céljára történő hasznosíthatóság.

„Egy „gyors értékelési módszer" alapján két nyár alatt negyven mintavételt végeztünk el és az ökoszisztémát – az öt funkció alapján – egészben értékeltük" - magyarázza a projektvezető az új megközelítést.

Koordinált fejlesztés

„Meglepő eredmény volt a világos összefüggés az ökológiai és társadalmi-kulturális tényezők között" - emelte ki Wrbka. Az összehasonlítás egyébként megerősítette a kutatók feltételezését. „A bioszférapark újjáalkotásához elvben csak egy központi hivatal kiépítése szükséges" - szögezi le a természetvédelmi biológus. „Még ha a helyi döntéshozók a terület feletti ellenőrzés elvesztésétől tartanak is, akkor is hasznos lenne egy ilyen koordináció, mivel jelenleg számos, már meglévő védettség alatt álló területet (nemzeti park, natúrpark, világörökség) külön-külön kezelnek/irányítanak" - bírálta a széttagoltságot Wrbka, hangsúlyozva, hogy „ez a fenntartható regionális fejlődéssel ellentétes". „Ezen kívül a kisebb védett területek gyakran csak felszínesen működnek" - tette hozzá a természetvédelmi biológus.

„Learning by Doing"

A bioszférapark lefedné a tíz létező védettségi kategóriát és ehhez kapcsolódna még a jelenleg védettség nélküli gazdasági tér egy része is. Az így kialakuló terület olyan „tanulási modellrégió" lenne, amelynek külső fejlesztési zónájában a fenntarthatóságon kívül nincsenek szabályok. „Az embereknek meg kell tanulniuk a saját életfeltételeiket nem elpusztítani és a bioszférával helyesen érintkezni" - mondja az ökológus. Ebből a természetvédelem mellett a turizmus és a mezőgazdaság is profitálhat: ezek szereplői már tisztában vannak az érintetlen természet és a „bioszférapark" címkében rejlő gazdasági potenciál előnyeivel.

„A Fertő-tó térségének példáján jól bemutatható, hogy az ökoszisztémák nem csak a saját önértékük miatt védendők, hanem azért is, mert az emberek is profitálhatnak a tájból" - zárja a szakértő, aki szerint a bioszférapark elvesztése a régió versenyképességére nézve is hátrányt jelenthet. (ps)

A BIOSERV-projekt, mely a „Fertő-tavi Bioszférapark újjáalkotása"-projekt folytatása, az Osztrák Tudományos Akadémia „Ember és természet" UNESCO-programjának támogatásával valósult meg, és 2012. február 29-én zárult. A projekteket Ass.-Prof. Dr. Thomas Wrbka, a Bécsi Egyetem, Természetvédelmi-biológia, Vegetáció- és Tájökológiai Intézet munkatársa vezette a Bécsi Élettudományi Egyetemmel (BOKU) és a Nyugat-magyarországi Egyetemmel együttműködve. A projekt munkatársai a Bécsi Egyetemről: Mag. Dr. Christa Hainz-Renetzeder, Mag. Anna Hermann, Mag. Michael Kuttner, Mag. Sonja Völler és Mag. Tamara Zhuber voltak.

Az Erdővagyon-gazdálkodási és Vidékfejlesztési Intézet, Tájtudományi és Vidékfejlesztési Intézeti Tanszék munkatársai, Prof. Dr. Konkoly-Gyuró Éva és Dr. Tirászi Ágnes két nemzetközi projekt keretében foglalkoztak a Fertő-táj kutatásával. Az Osztrák Tudományos Akadémia által támogatott bilaterális BIOSERV-projekt célja a határon átnyúló Fertő-tájon, az UNESCO MAB programja keretében kijelölt bioszféra-rezervátum bővítésére vonatkozó javaslatok megalapozása volt a táj által nyújtott szolgáltatások elemzése révén. Ehhez kapcsolódott az országhatárokon átnyúló ökológiai hálózatok vizsgálatával foglalkozó TransEcoNet (Transnational Ecological Network in Central Europe) projekt, amelynek egyik mintaterülete szintén a Fertő-táj volt.

A 2009-2012 között folyó kutatási projektek eredményeiről a BIOSERV-projekt vezetőjével, Thomas Wrbka-val készített interjút Petra Schiefer, amelyet a Bécsi Egyetem elektronikus újságjában (uni:view). adtak közre. Az alábbiakban közöljük a cikk magyar fordítását. A fordítást Bacsárdi Valéria és Prof. Dr. Konkoly-Gyuró Éva készítette.

vitéz Hábel György:

A MŰEGYETEM SOPRONI DIÁKJA A HÁBORÚ ÉVEIBEN

9. rész

A mai egyetemisták és általában mindegyikünk számára megszokott és magától értetődő a gyors kommunikációt lehetővé tevő technológia és a komfort. Ebből a kényelemből rátekintve különösen izgalmassá válik vitéz Hábel György vasdiplomás erdőmérnök írása, amelyben saját diákéveit idézi fel. Hűvösen tárgyilagos történetírás helyett emberi sorsok szövetéből vet fel, tesz láthatóvá szálakat. (A szerk.)

Lupescuné ágyában, avagy az 1943. évi nyári erdőmérnök hallgatói gyakorlatom Erdélyben

Sopronból 1943-ban a 3. évünk 6. vizsgahónapja után júliusban nyári gyakorlatra Erdélybe utaztam. Ez - mert államerdészeti ösztöndíjas lettem - már kötelező volt. Egy hónapot írtak elő. A Dékáni Hivatal a marosvásárhelyi Állami Erdőigazgatósághoz küldött negyedmagammal.

Nagyváradon, Kolozsváron, Désen és a Szeretfalva-Déda új vasútvonalon (45 km) át utaztam. Erdély vegyes nemzetiségű terület, ezért a Földrajzi Intézetben dr. Kéz Andor igazgató úrtól kértem gr. dr. Teleki Pál néhai miniszterelnök (†1941.04.03.) színes nemzetiségi térképét, amit 1920-ban földrajztudósként az 1910. évi magyarországi népszámlálás adatai alapján munkatársaival szerkesztette a versailles-i béketárgyalásunkhoz fontos dokumentumként.

A Földrajzi Intézettől Erdély nemzetiségi térképszelvényét kaptam meg. A két bécsi döntés során már ismertem ezeket a színes térképeket, mert a publikálásuk elég széleskörű volt. A térképet nehogy összegyűrjem, tekercsben vittem el és egy papírkengyellel kötöttem át, így tettem a bőröndöm mellé a vonaton. Nyári hőség volt, s amikor Kolozsváron hosszabban tartózkodott a vonatunk, leszálltam a kocsiból vizet inni a közeli kútból, de előtte megkértem a mellettem ülő csendőrmestert, hogy vigyázzon a csomagomra. A feje fölött volt a bőröndöm és mellette a külsőre nézve fehér színű térképtekercs. Amikor visszaértem a vagonba, megdöbbenve vettem észre, hogy a csomagom mellől eltűnt a térképem. Hideg futott át rajtam, mert megéreztem, hogy ezt csakis románok vihették el, mert nem a bőröndöm tűnt el,hanem a térképem. Hiába tettem szemrehányást csendőr utasnak, már késő volt. Azzal mentegetőzött, hogy a nagy melegben elszunyókált és szemrehányást tett, hogy miért nem a bőröndömbe teszek ilyen fontos térképet. Egészen Marosvásárhelyig keseregtem a veszteségemen, nemcsak, hogy nem lesz térképem, hanem könnyelműségemmel a románok kezére játszottam... Amikor megérkeztem Marosvásárhelyre és végigmentem a főtéren az igazgatóságig, szinte minden üzlet kirakatában ki volt téve ez a nemzetiségi térkép. Ebből a szempontból megkönnyebbültem, akkor arra még nem gondolhattam, hogy az én gondatlanságomtól függetlenül a háború elvesztése után, a trianoni határok visszaállításának következményeként a szomszédjaink ezeknek a színes térképeknek a segítségével megkezdik a magyar jellegű városok és falvak magyartalanítását, amihez a szocialista iparosítás, a munkaerő-vándorlás és a blokkos lakótelepek építése nagy segítségükre lesz.

Marosvásárhelyen a vasútállomástól besétáltam az Állami Erdőigazgatóságra, ahol Görgényszentimrére irányítottak. Egy napot töltöttem Marosvásárhelyen és ennek során egyik kolléga mellém szegődött, hogy megmutassa a várost. Kimentünk a Maros partjára is és ott, amikor megálltunk, észak felé fordulva, megszólalt így: „Ott, szemben, a Maroson túl laknak a magyarok. Itt, a hátam mögött van

A laposnyai vadászkastély

Székelyország!" Megkérdeztem tőle, hogy mi a különbség, hisz mindegyikünk magyarul beszél. „Igen ám – mondta ő –, de leszámítva azt a kis létszámú nemességet, a magyarok jobbágyok voltak. Úgy is viselkedtek. Bezzeg mi székelyek, mindig szabadok voltunk, kisnemesek, katonák, mert mi a királynak, majd az erdélyi fejedelemnek is a vérünkkel adóztunk. Mi büszke emberek vagyunk, katona szervezet szerint élünk békés időkben is, a lányainkat pedig nem engedjük cselédnek menni a szászokhoz Brassóba vagy Nagyszebenbe..." Itt és így értettem meg e két népcsoport közötti társadalmi különbséget...

Marosvásárhelyről északra a MÁV vonalán Szászrégenig 32 km-t utaztam visszafelé és a városban a Maros fahídján áthaladva az erdészeti kisvasúttal Görgényszentimréig 11 km-t. Görgényszentimrén a székely Györke Zsombor, egykori selmecbányai diák volt az Állami Erdőhivatal vezetője, nála jelentkeztem. Ultraszupra veteranissziumszhoz méltóan, nagyon barátságosan és segítőkészen fogadott. A többiek már ott voltak. A Görgény-patak a Hargita északnyugati gerincéig húzódó, 42 km hosszú völgy, román lakosságú. Jó favágó munkások. A völgyben állami erdei kisvasút volt, egészen Laposnyáig, ahol a román király 1920 után vadászkastély csoportot épített fel. Tipikus bajor házak voltak, fenyőgerendákból. Nem is csodálkoztam ezen, mert tudtam, hogy Románia a Német Birodalomtól, Potsdamból, a Hohenzollern családból kért királyt, akit I. Károly néven 1881. május 1-jén koronáztak meg. Gróf Andrássy Gyula kísérte a német főherceget a ceremóniára, és ő döntötte el, hogy a két fejedelemség (Muntenia és Moldva) új neve legyen Románia, ha már annyira latinoknak tartják magukat. Ez a középkorban Cumania néven a kunok országa volt.

A kisvasút Görgényszentimréről 31 km hosszban minden reggel

felvitt minket Laposnyára, este hazafelé a gravitáció erejével a pályakocsin lefelé haladtunk, nagy sebességgel, ezért vigyáznunk kellett és a tekerős féket gyakran használtuk, hogy az ív külső oldalán ne a patak medrébe boruljunk, ezt megunva, később én fennmaradtam Laposnyán.

A szentimrei helyzetről is kell szólnom. Ez a királyi medvevadász központ volt, még Habsburg Rudolf trónörökösünk is szívesen járt ide medvevadászatokra, és persze mulatozott az ifjabb magyar nemességgel az öngyilkosságáig... Szentimre elrománosodott falu volt. Jellemző, hogy 1990. március 15-én a román soviniszták ezeket az egyébként békés embereket pálinkával (cuicával) leitatva, bevetették Marosvásárhelyen „a magyarok által bántalmazott domnul bolyai gimnazista gyerekeik védelmére", véres verekedést rendezve. Ezek az emberek az Antall-kormánytól a háborús munkaszolgálatukért kapott jóvátételi összegeket „meghálálták... Így lehet félrevezetni embereket, bolonddá tenni... Nekem akkor a magyar uralom ellenére nem volt velük semmi bajom, a hudákiak és a libánfalvaiak békés erdei munkás emberek voltak.

Szüleimtől azt tanultam, hogy ha új helyen megjelenek, akkor a vezetőknél viziteljek. Szentimrén elmentem hát az ortodox pópához is. Becsengettem, kijött és kérdezte, hogy mi bajom van vele. Mire én: bemutatkozni, üdvözölni jöttem... Csak annyit vágott vissza: „Ellenséggel nincs mit tárgyalnom!" Sarkon fordult és visszament. Ekkor kezdtem azon gondolkodni, hogy lehet-e egyáltalán magyar-román megbékélés. Rájöttem, hogy nem a román néppel van baj, hanem az ortodox vallással.

Fennmaradtam munkanapokon Laposnyán. A román király fővadásza mutatta meg a szobámat és a mellékhelyiségeket az egyik épületben. Román ember létére a medvék és a vadászati tudása miatt Horthy Miklós kormányzó úrnál is megmaradhatott, hisz egy életen át megtanulta ennek a vidéknek az adottságait, medvéit. Nem féltette az erdészet a kormányzó urat a meggyilkolástól, mert ha lett volna is ilyen szándék, a testőrsége megvédte volna, vagy a támadóját lelövi... Magyarul gyengén beszélt, de azért megértettük egymást. Bevitt a szobába és rámutatott az egyik ágyra. Fiatalúr, ott domna Lupescu, azaz Lupescuné, magyarul „Farkasné". Tudom ki ő, de miért mondja, és mutatja ezt nekem? A válaszát megértettem. Károly király és Lupescuné ezen az ágyon szeretkeztek. A vadász ezzel akarta számomra nevezetessé tenni ezt a fontos helyet. Ezen aztán jót kacagtam, és mondtam neki, tudom, hogy a királyt a Vasgárda keményen támadta, mert Lupescuné zsidó volt és egy román tábornok felesége. A királynak emiatt is le kellett mondania a trónról a fia javára, majd Lupescunéval együtt Temesváron át 1940 májusában vonattal menekültek nyugatra. Kérdeztem tőle, hogy akkor miért maradtak itt a bútorok. Elmondta, hogy az aranyat, ezüstöt, porcelánt, festményeket Erdély kettéosztásakor mind elvitték Bukarestbe, s csak ez a néhány kincset nem érő bútor maradt. Azt is megtudtam tőle, hogy az ifjabb király, Mihály, amikor még trónörökös volt, fiatal korában sok szép nővel járt ide Bukarestből. (Mihályt 1945-ben Sztálin kívánságára Petru Groza vörös miniszterelnök pisztolyával kényszerítve mondatta le a trónról, és a király Svájcba vándorolt ki. Onnan jött vissza 1990-ben). Petru Groza ezért a sikeres tettéért Erdélyt a trianoni határokig visszakapta nem a békekonferencián, hanem Sztálintól egy távirati belegyezéssel már 1945-ben. Munkanapokon Lupescuné ágyában aludtam, persze egyedül... A kastély parkjában egy fiatal medve szabadon sétált fel s alá. Árván maradva nevelték fel, nem bántott senkit, még én is etettem tejes cumival. A mézet szerette legjobban, még a tenyeremből is kinyalta.

Horthy nem akarta a román király vadászkastélyát elfoglalni, ezért feladatom volt, hogy részt vegyek Horthy Miklósnak épülő vadászkastély kiviteli munkáiban, de nekem elsősorban Laposnyáról a feljebb épülő vadászkastélyhoz vezető köves út nyomvonalát kellett kimérnem, majd a Görgény patak vizét a hegyoldalba vágott felvízcsatornán egy épülő turbinaház helyéig kellett vezetnünk, nyilván villamos energiatermelés miatt. Itt történt életem első robbantása. Lyukakat fúrtunk a hegyoldal kőzetébe, majd bedugtuk a paxitos patronokat, úgy, hogy a gyutacsot összekötöttük olyan hosszúra vágott lőporos zsinórral, hogy legyen időnk a helyszínről védett helyre visszahúzódni. A zsinór égési sebessége 1m/sec volt. Ki kellett számítanuk az időt, figyelembe véve a védett hely távolságát. Sok kőzetet robbantottam ki. Ezután kaptunk egy székely honvédszázadot, akikkel a kastélyépítéshez szükséges gerendákat a szomszédos fenyőerdőből termeltük ki. A katonákat kellett felügyelnem, hogy jól, szakszerűen végezzék a fakivágást és a szögletessé faragást. Ezekkel a munkákkal az egy hónapos időm hamar letelt. Horthy kormányzónak emeletes kastélyt kellett felépíteni, nemcsak neki, hanem alul a testőrségnek és a vadászoknak is kellett helyiség. Tudtommal a kastély a háború végére készült el, de nem lakták, és a visszavonuláskor leégett. Lehet, hogy felgyújtották.

Diáktársaimmal egyik hétvégén elhatároztuk, hogy kirándulunk a Hargitán át Gyergyóba. A napsütötte erdei úton viperakígyókkal nem találkoztunk, viszont az egyik vágásban a napfény hatására kinőtt málnásban tőlünk kb. 2-300 m-re láttunk egy medvét lakmározni. Mancsaival a málnabokrokat összehúzta és így a málnaszemeket jobban tudta falni. Velünk nem törődött. Fiatalok voltunk erőnk teljében, ezért a hegygerinc megmászása nem volt nekünk gond. A térképhez értettünk, távcsövünk és iránytűnk volt, tehát csak az időjárástól kellett tartanunk, de az, szerencsénkre szép és napos volt. Senki, semmi nem állta utunkat. Az 1634 m magas Öreg-tető nevű csúcs tövében haladtunk át a Görgény völgyéből a Maros folyó forrásvidékén át a gyergyói medencébe. Ditró községnél értük el az országutat. A Hargita vulkáni hegység, ezért sokféle kőzet található itt. A ditrói kőbányából származó kőzet a „ditroit" nevet kapta. Ez tette világhíressé Ditrót. 38 km gyaloglás után érkeztünk meg a gyergyói medence központjába a székely és a székely-örmény lakta kisvárosba, Gyergyószentmiklósra. Itt az állami erdészet vendégszobájában aludtunk. Másnap gyalogmenetben a Békás-szoros felé vettük utunkat. Szentmiklóstól 18 km-re láttuk meg a Gyilkos-tavat, amely a XIX. században hegyomlás következtében alakult ki. A felgyülemlett vízbe temetett sok fenyőfa elkorhadt törzseivel furcsa látvány volt. Szentmiklóstól összesen 55 km-t gyalogolva, értünk a Békás-szorosba a magyar-román határra, ahol döbbenten néztünk fel a szinte derékszögű magasságú sziklafalra, az ún. Oltárkőre, rajta nagy magasságban a magyar címeres zászló. Kérdeztük a határőreinket, hogy ki volt képes egy ilyen meredek sziklafalon a zászlót felvinni? Mondták, hogy nem helikopter vitte fel, alpesi túrázók hágcsókkal és kötéllel másztak oda. Visszaútban alkalmi teherautóval Szentmiklóson haladtunk át, majd vonattal utaztunk Szászrégenen keresztül vissza. Akkor nem tudhattam, hogy Gabi feleségem, budapesti kislányként ott nyaral egy magyar családnál, a havasi levegőtől az egészségét erősítve. Megismerkedésünk előtt két évtizeddel korábban, néhány méterre haladtam el mellette. Vannak az ember életében ilyen csodás véletlenek...

Amint letelt a gyakorlati időm, bármennyire jól éreztem magam ezen a csodás tájon, de még az őszi 7. félév kezdéséig ott, a Felvidéken, a Garam folyó völgyében, a szülőföldemen néhány szabad napot akartam eltölteni. Felültem a vonatra és visszafelé újból a Déda-Szeretfalva új vasútvonalon utaztam Désen, Kolozsváron át, haza Lévára. Az 1970-es években feleségemmel emlékútként ellátogatattam újból Erdélybe, Marosvásárhelyre és Gyergyószentmiklósra is, de a Görgényvölgyébe nem volt időm eljutni...

Otthon, Léván, szüleimnek és ismerőseimnek beszámoltam élményeimről és megjegyeztem, hogy nem adok egy évet és vér fog folyni Erdélyben. 1944 szeptemberében bekövetkezett spontán jóslatom

* * *

NAGYCENKI VILÁGÖRÖKSÉG DÍJUGRATÓ VERSENY

Egyetemünk elmúlt évben alapított egysége a Nyugat-magyarországi Egyetem Széchenyi István Nagycenki Lovasképzési Központja ez évi első nagyrendezvényeként 2012. május 19-20-án szervezte meg a Nagycenki Világörökség Díjugrató Versenyt a nagycenki kastély mögött lévő lovaspályáin.

A versenyen a megye lovasai mellett osztrák versenyzők is megjelentek, a lovasképzési központ céljait, a határon átnyúló szakmai, turisztikai és sport kapcsolatok építését erősítve. A nagyközönség számára is élvezetes versenyt show-ugratással és amerikai stafétával is kiegészítették a szervezők.

A látogatók ingyenesen nézhették meg a felújított istállókat, a méneket, a kiállításokat, valamint a SMAFC Lovas Szakosztály tagjainak bemutatóit. A Roth Gyula-szakközépiskolával való együttműködés keretében Szabó György erdésztechnikus tanári módon mutatta be a vaslovat a közönségnek gyerekek bevonásával. A szakközépiskola diákjai iskolai oktatás keretében motorfűrészes gyakorlati munkával tették rendbe a lovas pálya fásszárú növényzetét.

A Nyugat Étterem az ellátásról gondoskodott a résztvevők általános elégedettségére.

Az Országgyűlés ez év márciusában fogadta el azt a határozatot, mely a 2012. évet a Világörökség Évének jelöli meg. Nagycenk a világörökség része, így a nagyközség, a környező számos településsel együtt ezen a napon (2012. május 19.) tartotta a világörökség ünnepeit, köztük a nagycenki lovasrendezvényeket is. A nagycenki világörökség ünnepség záró rendezvényét a lovasképzési központ versenypályái mögött lévő Ikva és Arany-patak összefolyásánál, az Ikva-hídnál rendezték.

Természetesen a legfontosabb esemény a hosszú évek kihagyása utáni nagyszabású megyei díjugrató lovas verseny volt, melyet az első napon Prof. Dr. Faragó Sándor rektor, a második napon Prof. Dr. Takáts Péter rektorhelyettes, a SMAFC elnöke nyitotta meg. A két napos viadalon 62 lovas ugratta 81 lovát. Összehasonlításul, Kapuvár város 850 éves évfordulós ünnepségén - melyet néhány héttel korábban rendeztek meg - 86 lovat vonultattak fel. A verseny kiváló körülmények között, jól előkészített pályán, balesetmentesen és a programnak megfelelően zajlott. A pályaépítők nehéz feladatot oldottak meg, hiszen a lovasok több mint 250-szer ugrattak végig a különböző nehézségű akadályokkal berendezett pályákon a közönség előtt.

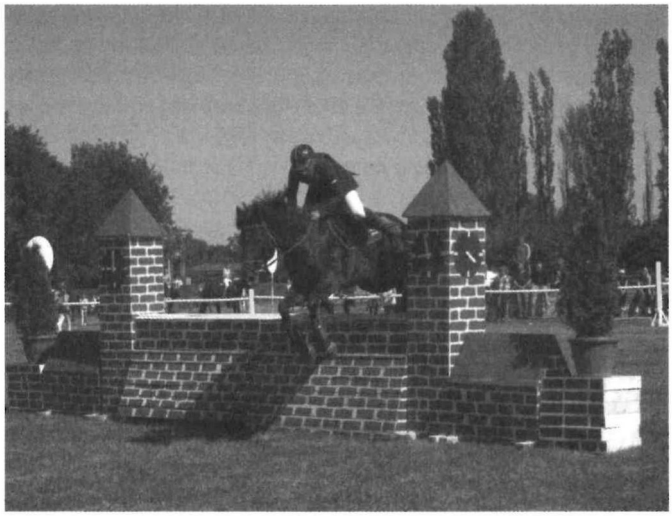

Több mint 250-szer ugrattak végig a pálya különböző akadályain

A győztesek erre az alkalomra készített Nyugat-magyarországi Egyetem logóval és felirattal ellátott díszkorsót kaptak. A versenyzők jobban örültek a korsókupának, mint a szokásos fémkupáknak. Többen megjegyezték az ünnepélyes átadáson, hogy lesz miből a győzelemre inni. Úgy gondoltuk, hogy egyetemünk hírnevét ezen a módon is tudatosítani kell a lovas sportban részt vevő versenyzők és hozzátartozóik körében.

A visszajelzések alapján jó körülmények közötti sportversenyt sikerült rendezni. A szervezők számára a legfontosabb, a verseny biztonsága, a sportolók és látogatók jó színvonalú kiszolgálása volt. A pénzügyi mérleg is kedvezően alakult. Erre a kialakított alapra érdemes fejleszteni a létesítményt is. A nagycenki versenyt több szervezet, cég támogatta, köztük a Nyugat-magyarországi Egyetem, a Roth Gyula SZKI, az Universitas Fidelissima Kft.(GYIK Rendezvényház, Nyugat Étterem), a SMAFC és Lovas Szakosztálya, a Győr–Moson–Sopron Megyei Lovas Szövetség, Nagycenk Nagyközség Önkormányzata, a Nagycenki Önkéntes Tűzoltó Egyesület, a GYSEV Zrt. - Sopron Hotel, a Lovasvilág Bolt Győrből, a Vitnyédi Lovas Bolt. Az együttműködés keretében több lovas rendezvény megszervezése került napirendre, azonban azt figyelembe kell venni, hogy a programoknak gazdasági vonatkozásban is meg kell állni a lábukon, ahogy a lovak is tették a verseny során.

Ormos Balázs

ÚJRA LEHET JELENTKEZNI A BÉKEFI ANTAL SZAKKOLLÉGIUMBA

Ismét hallgatókat toboroz a Művészeti, Nevelés- és Sporttudományi Kar Békefi Antal Szakkollégium.

A szakkollégium a kar tehetséges és törekvő hallgatóinak felkutatására és tehetséggondozására jött létre. A diákok a szakkollégiumba kerüléssel elsősorban kiemelt szakmai irányítást, ösztöndíj lehetőségeket kapnak.

A szakkollégiumi tagságra formális kritériumok (tanulmányi átlag, elért eredmények) alapján, pályázattal lehet jelentkezni. A jelentkezést motivációs beszélgetés egészíti ki.

A szakkollégiumba az intézmény azon teljes idejű alapképzésben, mesterképzésben illetve egységes, osztatlan képzésben részt vevő hallgatói pályázhatnak, akik jelenlegi vagy korábbi tanulmányaik során legalább két félévre bejelentkeztek és legalább 30 kreditet megszereztek.

A pályázatot a szakkollégium elnökének címezve Bakó Béla szakkollégiumi titkárnak kell leadni (SEK-MNSK Andragógia Intézet), és e-mailben is be kell küldeni a szakkollegium@mnsk.nyme.hu e-mail címre. A pályázati anyagnak tartalmaznia kell a kitöltött egyéni pályázati lapot és a szükséges fénymásolatokat, igazolásokat, ajánlásokat. A leadási határidő szeptember 15. 12.00 óra.

Kleinhappel Miklós

NÉHÁNY ADALÉK A MAGYAR BORTÖRTÉNET ISMERETLEN IDŐSZAKAIHOZ

Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc időszaka döntő változásokat hozott az ország életében. Az 1848. évi áprilisi törvények elfogadásával a polgári átalakulás útjára lépett hazánk, s jelentős gazdasági, politikai és társadalmi változások kezdődhettek meg.

A király által 1848. április 11-én szentesített „áprilisi" törvények többek között kimondták a jobbágyfelszabadítást, az úriszék, az ősiség megszüntetését és az úrbéri terhek eltörlését.

„...közös egyetértéssel határozatilag kimondatni rendeltetett: hogy addig is míg a hűbér hátra lévő maradványairól szóló törvényjavaslatok tüzetes tárgyalása befejeztetnék, a képviselőház határozatilag kinyilatkoztatja, hogy a szőlő után járó úri dézsma, vám és más nemű adózások a törvény által határozandó méltányos kárpótlás mellett teljesen megszüntetetni rendeltetett, és ezen határozat kinyomatása is elhatároztatott".

Másnap reggel, szeptember 16-án a határozat hitelesítése során a követek úgy értelmezték: *„a határozat akként értendőnek jelentetett ki, hogy az álladalom általi kármentesítésnek csak azokra nézve lehetend helye, kik a szőlőt magok mívelik."*

A jobbágyok földhöz juttatása égető kérdés volt, már a reformkori országgyűlések is célul tűzték ennek rendezését. A korábbi sikertelenség oka főként a nemesség és az udvar ellenállása volt, hisz a korábbi birtokosok kárpótlása nem volt megoldható illetve megnyugtatóan rendezhető. A forradalmi törvények is csak úgy rendelkeztek a jobbágyság földváltságáról, hogy csak a telkes jobbágyok juthattak földhöz, s a birtokosok kárpótlását az állam magára vállalta, jellemző módon hitelek segítségével. Az úrbéri terhek eltörlése (tized, kilenced) azonban felemásra sikeredett, mivel csak a szántóföldi gazdálkodással foglalkozókra terjedt ki, a szőlőtermelő vidékekre nem. Az ország több megyéjében, borvidéki településein komoly szembenállás volt tapasztalható, mivel a terhek a szőlőtermelés esetén megmaradtak, s az úrbéri viszonyok sem rendeződtek. Ez komoly veszéllyé vált, a nyári-őszi időszakra pattanásig feszült a helyzet, több megye, így a tokaji borvidéknek helyt adó Zemplén önkényes módon a szőlőterületekre is alkalmazta a törvény rendeleteit.

A szőlők egyébként az egész középkor óta speciális jogi és formális helyzetben voltak a szántókkal szemben. Nemcsak a sokkal jobb jövedelmezhetőségükkel és adózásukkal emelkedtek ki, hanem a szőlőterületeket szabadon lehetett adni-venni, örökölni, nem vonatkoztak rá a feudalizmusban megszokott szigorú szabályok. Mindezek mellett érthetetlen volt az érintettek számára, hogy az úrbéri szolgáltatásokat, a szőlődézsmát az ő esetükben miért nem törölték el.

A kormány és az országgyűlés két ok miatt sietett a meglévő visszás helyzetet orvosolni. Egyrészt a folyamatos elégedetlenség komolyan veszélyeztette az új forradalmi berendezkedés stabilitását, a belpolitikai, társadalmi konszenzust, másrészt az udvar és Jellasič támadásakor ezt propagandaszerűen könnyen kihasználhatta.

Nem véletlen, hogy Jellasič vonulásakor olyan értelmű röpiratokat terjesztett a lakosság körében, hogy győzelme esetén rendezni kívánja a szőlőtermelők csorbult jogait. A propaganda jól irányzott volt, hiszen a horvát támadás fő iránya épp a dél-dunántúli, balatoni és Buda környéki bortermő vidékeket érintette.

A magyar kormány ezért sürgősséggel tárgyalta az ügyet, s már a szeptember 19-én esedékes országgyűlési napirendre tűzése előtt, sietősen szeptember 15-én kormányhatározatot hozott e kérdésben. Eltörölték a szőlődézsmát, de annak megváltását, a korábbi birtokosok kártalanítását nem rendezték véglegesen. Ne feledjük, Jellasič csapatai ekkor már mélyen Somogy és Tolna megyében jártak, s néhány napon belül a Velencei-tó térségébe érkeztek!

A rendelet még épp időben érkezett, s a szőlővidékek gazdálkodói és birtokosai is határozottan a kormány oldalára álltak, kivették részüket a mozgósításban. (Orosz István: Egy 1848. szeptemberi országgyűlési határozat és társadalmi háttere című írása alapján.)

Nagy Róbert történész-geográfus
NYME-AK

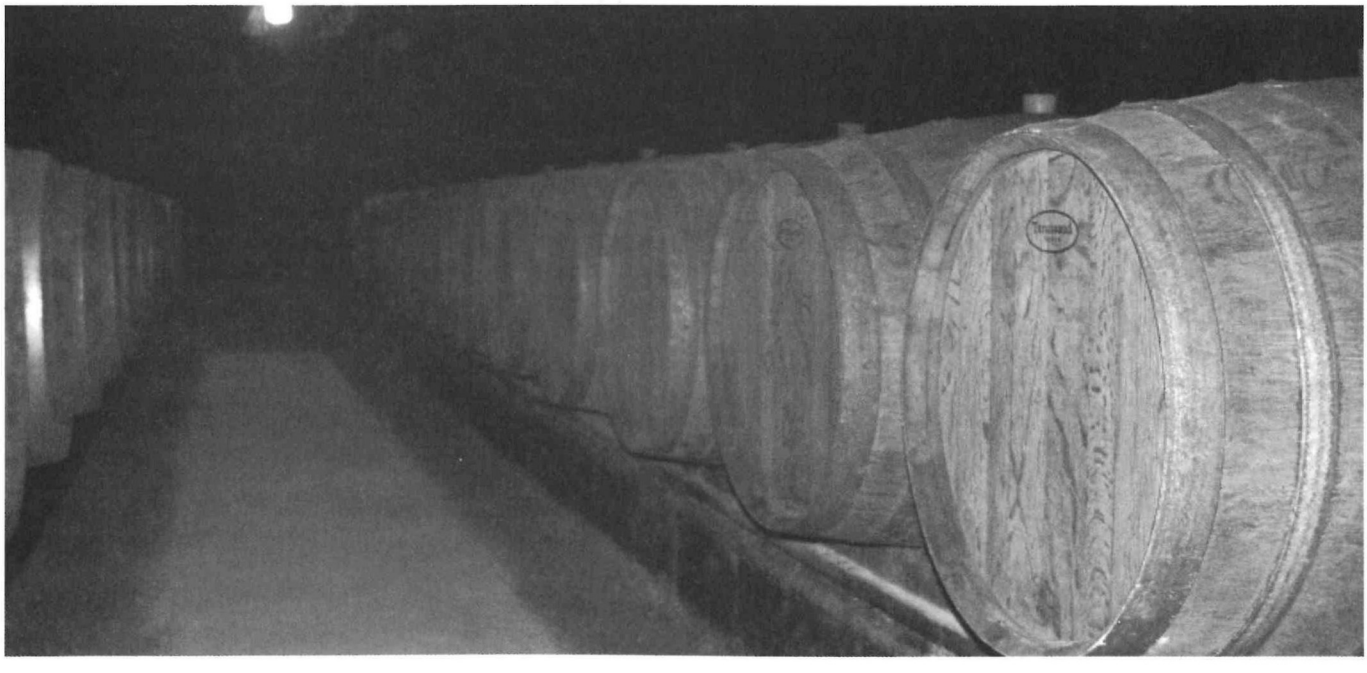

LÁTOGATÁS A BABES-BOLYAI EGYETEM

2012. május 12-én a Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatikai Kar három oktatója és öt hallgatója a kolozsvári Babes-Bolyai Tudományegyetem Földrajz Karán két tartalmas programon vett részt.

Először dr. Imecs Zoltán egyetemi adjunktus, dékánhelyettes kalauzolásával megtekinthettük a Magyar Földrajzi Intézetben található Cholnoky Jenő hagyatékát, melynek teljes átnézéséhez hetek vagy hónapok kellettek volna, így csak egy kis betekintést nyerhettünk néhány térkép, illetve kép segítségével a rendkívül értékes gyűjteménybe.

A hagyatékról azt érdemes tudni, hogy Cholnoky Jenő az 1919-es kényszerű távozásakor jelentős földrajzi gyűjteményt hagyott hátra a kolozsvári egyetemen. Egy igen komoly atlasz és album gyűjtemény, számtalan térkép, valamint több ezer fényképfelvétel. Valójában a hagyaték története a múlt homályába vész. Nincs semmilyen dokumentum, amely arra utalna, hogy ezt a nagy mennyiségű anyagot valaki valamire is használta volna. Dobozokba csomagolva hevert minden a Mikó-kerti épület egyik eldugott raktárhelyiségében. 2001-ben, amikor felmerült a raktár kiürítésének gondolata, előkerültek a gyönyörű színes albumok, amelyeken „Ferenc József Tudományegyetem" pecsét található, valamint a rengeteg üveglemezre készült fényképfelvétel, amin keltezés - 1897 - és magyar nyelvű felirat volt. Diákok segítségével elszállították az egész anyagot biztonságos helyre, majd lassan nekifogtak a feldolgozásának. Tekintettel arra, hogy igen nagy mennyiségű és bonyolult szerkezetű anyagról van szó, ennek feldolgozása kitartó munkát igényel. Első lépésként a fényképekről készítettünk nyilvántartást, később a térképek is sorra kerültek. Az évek során több tanulmány látott napvilágot, egyre nagyobb számú fénykép és térkép került végleges megőrzésre digitális formában. Jelenleg a hagyaték két nagy részből áll, a Térképtárból és a Fényképtárból. A Térképtárral Bartos-Elekes Zsombor, a Fényképtárral Imecs Zoltán foglalkozik. A hagyatékról bővebb információ olvasható a hagyatek.cholnoky.ro címen, illetve itt megtekinthetők a képek és térképek nagy része is.

Ezt követően átmentünk az egyetem központi épületébe, ahol a XV. Erdélyi Tudományos Diákköri Konferencia Földrajz Szekcióján vettünk részt. Hat dolgozat bemutatását hallgattuk meg. A dolgozatok témakörei a nem földrajz szakosoknak is érdekesek voltak:

Mit iszunk? - tusnádfürdői helyzetkép

Kína: a felkelő nap országa

A falusi turizmus hatása a helyiek életminőségére Kalotaszeg-Zentelkén

Parajd írásban és képekben. Vázlatok Parajd imázs- és turizmustörténetéhez (1762-1918)

Felszínborítás változásai a Nyárád vízgyűjtőjén

Borút létrehozása az Érmelléken

Versenyen kívül Klujber Anikó és Vécsei Erzsébet bemutathatták TDK-dolgozataikat (Különböző osztályozási eljárások alkalmazása mesterséges felszínek térképezéséhez, Városi vegetáció felmérése távérzékelési módszerekkel). Annyiban kapcsolódott a téma a szekcióhoz, hogy a szak képzési programjában - igaz csak egy féléves tárgyként - oktatják a távérzékelést. A lányok elismerő oklevelet kaptak a TDK-n való részvételért.

A szekcióülés után dr. Nagy Egonnal, a BBTE Magyar Földrajzi Intézet vezetőjével további együttműködési lehetőségekről tárgyaltunk.

Engler Péter

Az erdélyi TDK-konferencia plakátja

NEMZETKÖZI TÁJSZEMINÁRIUM NAGYCENKEN

Az Erdőmérnöki Kar Erdővagyon-gazdálkodási és Vidékfejlesztési Intézet Tájtudományi és Vidékfejlesztési Tanszéke által szervezett Landscape Authorship Erasmus-kurzusának egyik csoportja 2012. május 31-én látogatást tett a nagycenki lovasképzési központban.

A külföldi résztvevőket Dr. Tirászi Ágnes egyetemi adjunktus asszony kísérte, és Ormos Balázs igazgató mutatta be a témához tartozó látnivalókat.

A lovasképzési központ fejlesztésének célja a természetes környezethez való igazodással történő gazdálkodás. Ezért a műemléki környezetben, a világörökség részét képező kastélyban természetes lótartást végeznek, fából készült bokszokban, döngölt agyagos földön, mély szalma alommal. A lovaspályák fűvel borítottak, és élő sövénnyel szegélyezettek. Az évszázados park és a terület szélén folyó patak, az Ikva csak növeli a természeti környezet gazdagságát.

A résztvevők a lovasképzési központban megtekintették a méneket, az értékes anyagokat, mint a díszes bőrből készült lószerszámokat, a szobrokat, a kocsikat, a múzeumi képeket, melyek a vidéki élet szakmunkáit idézik fel. A ló tartása ezért a vidékfejlesztés egyik lehetősége, számos kiegészítő szakmát hívhat újra életre.

A lovassport mellett a munkalovak alkalmazása, az erdei munkák lóval történő elvégzése is új munkalehetőségeket igényel, ugyanakkor a környezet, az erdős táj megóvásában is jelentős szerepet vállal. A résztvevők megismerkedtek az e témában készült demonstrációs eszközökkel is.

A külföldi résztvevők megköszönték a létesítmény bemutatását, elmondásuk szerint sok érdekességgel gazdagították ismereteiket.

Ormos Balázs

MÁJUSI TEREPGYAKORLAT A GEO-N

2012. május 14-én háromszor kéthetes terepgyakorlat kezdődött három tantárgyhoz kapcsolódóan földmérő és földrendező BSc szakos nappali és levelező hallgatók számára.

Először 2 hét Geodéziai hálózatok, majd 2 hét Nagyméretarányú térképezés végül 2 hét Geodézia.

Geodéziai hálózatokból olyan alappontsűrítés az első feladat (GPS-szel és mérőállomással), ami megalapozza egy tömb részletes felmérését Pákozd belterületén. További feladat központos GPS-mérés mérőtoronyban és a Mészeg-hegyi 48-as obeliszk koordinátáinak meghatározása.

A Nagyméretarányú térképezés terepgyakorlat célja a tárgyban tanult ismeretek komplex alkalmazása a felméréstől a digitális térkép elkészítéséig egy belterületi tömb felmérése kapcsán.

A Geodézia terepgyakorlatra Sukorón kerül sor, ahol egy héten át három feladat terepi méréseit végzik a hallgatók.

Ami az eddigi tapasztalatokat illeti: az időjárásra és a hallgatók hozzáállására nem panaszkodhatunk.

GEO

ÚJABB RACKETLON ARANYAK

Sákovics Péter, a Művészeti, Nevelés- és Sporttudományi Kar Sportági Intézeti Tanszék főiskolai adjunktusa 2010. január 1-je óta vezeti a racketlon világranglistát. Az idei versenyévad eddigi három nemzetközi tornájából – egyedüliként a világon – egyéniben, a szenior kategóriában a legutóbbit, a Hungarian Opent is megnyerte, majd pár nappal később a nyolcadik alkalommal megrendezett Cseh Openen is ő állhatott fel a dobogó legfelső fokára.

Az év legjelentősebb magyar racketlon versenyének Pécs adott otthont. Sákovics a megmérettetésen szenior egyéniben és párosban is elindult.

Előbbiben Markó Tamás, majd az orosz Maxim Levitin próbálta megállítani az idei évben is remek formában lévő racketlonost, de Sákovics mindkettőjüket legyőzte. A finálében a belga Guillaume Lahourcade ellen két órán át küzdött, végül 12 pont különbséggel diadalmaskodott. Így 2007-től folyamatosan immár ötödször nyerte a Hungarian Opent.

Párosban Sákovicsnak és partnerének, a győri Albert Zoltán sérülése miatt nem volt esélye a győzelemre, ezért az orosz–belga duó mögött végeztek.

A Prágában megrendezett Cseh Openen arany- és ezüstéremmel gazdagodott a szombathelyi sportoló. A versenyen új nevezési csúcs született: 23 ország 187 sportolója küzdött a helyezésekért.

Sákovicsnak már az első fordulótól keményen harcolnia kellett a továbbjutásért a 32-es táblán. Az első négy közé még aránylag simán bejutott, de Guillaume Lahourcade alaposan megdolgoztatta. Végül a 12 pontos hátránnyal kezdődő tenisz ellenére három ponttal sikerült nyernie. A döntőben még nagyobb hátrányt dolgozott le: a fiatal, 45 éves lengyel Leszek Borys 20 ponttal vezetett a squash előtt, s kiváló tenisze miatt szinte már a nyakában érezhette az aranyérmet, de Sákovics 21:2-es fallabda-győzelemével csupán mínusz egy pontos hátrányból indulhatott neki a tenisznek. Ebben ugyan a lengyel volt az esélyesebb a több pont megszerzésére, de túl görcsösen küzdött, többször hibázott, ezért közel háromórányi játék után Sákovics győzött.

A SEK docense Prágában ugyancsak elindult párosban, s állandó német partnerével, Volker Sach-szal ezüstérmet szerzett.

Kleinhappel Miklós

GYERMEKNAP A LOVASKÉPZÉSI KÖZPONTBAN

A Nyugat-magyarországi Egyetem Széchenyi István Nagycenki Lovasképzési Központja egyre kiterjedtebb együttműködési kapcsolatokat épít ki a Nagycenken működő cégekkel, intézményekkel.

A GYSEV Zrt. 2012. május 27-én rendezte gyermeknapi programját a Széchenyi Múzeumvasúton. Közreműködő partnerként részt vállalt a programban a lovasképzési központ is. A jól megszervezett rendezvényre a környékről és megyén kívülről is érkeztek gyermekes szülők.

A múzeumvasút a menetrendje szerint szállította a zsúfolásig megtelt személyszállító kocsikban a látogatókat. Volt arcfestés, bábszínház, játékvár és sok minden, ami a gyermekek érdeklődését lekötötte.

Túlzás nélkül állapíthatjuk meg, hogy az egyik leglátogatottabb program a lovasképzési központ lovas kocsikáztatása és sétalovaglása volt. Már reggel tíz órakor megjelentek az első érdeklődők és még délután öt óra után is voltak, akik igénybe vették a lovas szolgáltatásokat.

A lovas programra várakozó látogatók megtekintették a lovasképzési központ látnivalóit, az istállókban lévő lovakat, a kocsi múzeumot, a lovas közelítő eszközöket, a tablókat a vaslóról.

A látogatók között együttműködő érdeklődők is voltak, akik kérték, hogy induljon be a gyermek, esetleg terápiás lovagoltatás. Az egyik látogató, akinek esküvője a kastélyban volt néhány éve, és jelenlegi munkahelye a bécsi operaház együttműködését ajánlotta fel. Talán megoldható lesz, hogy az opera művészei fellépjenek Nagycenken a lovakhoz kötődő zenei programmal.

Ormos Balázs

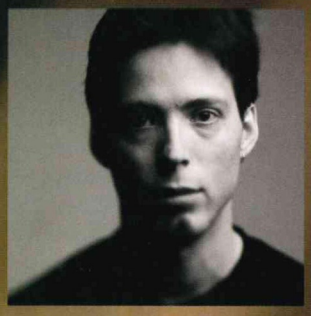

Farkas Milán

AMI-S SIKER

2012. június 10-én este rendezték az Egy perc, egy történet című Örkény István kisfilmpályázat díjátadóját a budapesti A38 hajó kiállítóterében.
A fődíjat Farkas Milán, egyetemünk hallgatója nyerte.

A Nyugat-magyarországi Egyetem tervezőgrafika szakára készült diplomamunkában Farkas Milán dolgozta fel a Arról, hogy mi a groteszk című novellát - ez a kisfilm nyerte a fődíjat, amely egy IPad 2 a Bookline felajánlása révén. (Témavezető: Orosz István, konzulens: Cakó Ferenc)

Különdíjat kapott Bene Nikoletta Üres lap című animációja, amelyben Örkény István azonos című egyperces novelláját dolgozta fel, és elismerésben részesült Varga Máté és Bunda Balázs munkája a Mindig van remény.

A második díjat, azaz egy Lenovo Tabletet a 21Orban néven dolgozó Orbán testvérek, azaz Orbán Zalán és Koppány nyerték A végső kérdés című novellából készített adaptációjukkal.

Különdíjat ajánlott fel a Budapest Film Academy is: Szarvas Szilárd egy angol nyelvű klipet készített a Hogylétemről című egypercesből Inside out címen, és ezért egy kurzust választhat a következő félévben.

A díjátadón Örkény István fia és jogörököse, Örkény Antal elmondta, hogy lenyűgözte a fiatal filmalkotók lelkesedése, amellyel az Örkény-életművet dolgozták fel a pályázat során, Deák Dániel, a Daazo.com alapítója pedig kiemelte, hogy a zsűrizés során több film is kiemelkedett, dicsérte a Fate, a Pogácsa, az Örkény információ, és az Egyperces halál és az In memoriam dr. KHG című filmeket.

Az Egy perc, egy történet pályázatra érkezett Örkény-kisfilmek megtekinthetőek a Daazo.com oldalán.

A nyertes filmek elérhetősége:
A fődíjas film: Mi a groteszk?
daazo.com/film/b27ab5f2-ae16-11e1-8ecb-2c4138874152